

TEATRO BENDROJI PROGRAMA

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Teatro bendroji programa (toliau – Programa) apibrėžia teatro dalyko paskirtį, tikslą ir uždavinius, dalyku ugdomas kompetencijas, pasiekimų sritis ir pasiekimų raidą, dalyko mokymo(si) turinį, pasiekimų lygių požymius ir mokinių pasiekimų vertinimą.

2. Žmogaus gyvenime teatras turi kognityvinę ir emocinę reikšmę. Pasitelkdamas įvairias meno šakas, istorinį palikimą ir naujausias technologijas, teatro menas analizuoja vidinį ir socialinį žmogaus gyvenimą, kelia aktualias žmogaus ir pasaulio būties problemas. Teatro elementų gausu ne tik kultūros bei meno, bet ir visuomeninėje, kasdienėje aplinkoje. Teatro raida neatsiejama nuo žmogaus, tautos, kultūros raidos, nes teatro menas kaip gyvas ir kolektyvinis menas atspindi vertybines visuomenės nuostatas, istorinę patirtį, dvasinę ir intelektualinę brandą, asmens laikyseną dabarties iššūkių akivaizdoje. Todėl teatro dalykas, grįstas teatrinės kūrybos patirtimi ir teatro meno pažinimu, yra svarbi meninio ugdymo srities dalis, prisidedanti prie mokinio dvasinės, emocinės ir intelektualinės raidos, estetinės ir kultūrinės nuovokos formavimo.

3. Teatro dalyko paskirtis – sukurti palankias sąlygas mokiniams patirti teatrinės raiškos ir teatro pažinimo bei supratimo džiaugsmą, plėtoti jų kūrybinius ir kritinio mąstymo gebėjimus, skatinti teatro meno ir kultūrinės patirties poreikį, taip prisidedant prie mokinio kaip kūrybiškos, savarankiškos, refleksyvos, tolerantiškos, pilietiškai sąmoningos ir visuomeniškai atsakingos, sveikai ir darniai su aplinka sugyvenančios asmenybės ugdymo. Teatro dalyko galima mokyti(is) kaip savarankiško arba mokinių vaidybinių gebėjimų ugdymą, teatro elementus integruoti į kitų dalykų ugdymo procesą kaip įtraukiančią, interaktyvią mokymosi formą. Teatro dalykas yra pasirenkamasis, mokymosi procesas gali būti fragmentiškas, tad renkantis teatrinės raiškos ir teatro supratimo bei pažinimo veiklas, svarbu lanksčiai jas derinti prie kitų dalykų ugdymo veiklų bei mokinių gebėjimų ir poreikių.

4. Teatro dalykas – viena atviriausių skirtingų dalykų integracijai meninio ugdymo sričių, nes čia galima praktiškai išbandyti daugelį teoriškai įgytų žinių, o teatro formų ir raiškos būdų lankstumas leidžia teatrinėmis priemonėmis kelti ir bandyti spręsti aktualias asmeninio ir socialinio gyvenimo problemas.

5. Pradinio ir pagrindinio ugdymo programoje teatro mokoma kaip atskiro dalyko. Įgyvendinant teatro pažinimo, raiškos ir vertybių refleksijos veiklas ir ugdymo turinį, svarbu juos derinti su įvairių dalykų bendrosiomis programomis. Vidurinio ugdymo programos III–IV gimnazijos klasėse teatras yra pasirenkamasis dalykas.

6. Programoje išskirtos trys pasiekimų sritys: Teatro raiška, Teatro supratimas ir vertinimas, Teatrinė reiškinė ir kontekstų pažinimas. Šios pasiekimų sritys yra bendros visoms klasėms nuo I iki IV gimnazijos klasės, kiekvienam koncentruoti numatyti konkretūs kiekvienos srities pasiekimai, suformuluoti atsižvelgiant į vaiko raidos ypatumus ir įgytą patirtį. Programoje aprašyti mokinių pasiekimai suprantami kaip žinių ir supratimo, gebėjimų ir nuostatų visuma. Tikimasi, kad jie bus pasiekti baigiant ugdymo programą. Kiekvienos pasiekimų srities pasiekimų raida atskleidžiama šešiuose ugdymo centruose (1–2 klasės, 3–4 klasės, 5–6 klasės, 7–8 klasės, 9–10 ir I–II gimnazijos klasės ir III–IV gimnazijos klasės). Programoje pateikiami skirtingiems mokinių amžiaus tarpsniams numatyti pasiekimai – mokymosi rezultatai. Mokymo(si) turinys nusako kontekstus, kuriuose ugdomi mokinių pasiekimai, ir mokymo(si) kontekstų pasirinkimo galimybes laipsniškai

įgyti žinių ir supratimo, ugdyti gebėjimus ir vertybines nuostatas. Pasiekimai aprašomi keturiais pasiekimų lygiais: slenkstinis (1), patenkinamas (2), pagrindinis (3) ir aukštesnysis (4). Kiekvienas pasiekimo lygio požymis nurodo mokinio mokymo(si) rezultatus. Aprašomos svarbiausios į(si)vertinimui reikšmingos įgytos žinios ir supratimas, iš(si)ugdyti gebėjimai ir vertybinės nuostatos.

II SKYRIUS TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

7. Teatro dalyko tikslas – sukurti mokiniams palankias sąlygas pažinti save ir pasaulį per teatro meną, plėtojant mokinių kūrybinius gebėjimus, teatrinės patirties ir teatro meno supratimo poreikį, estetinę ir kultūrinę nuovoką, reikalingus mokymosi procese, kasdieniame gyvenime, tolesnėje studijų ar profesinėje veikloje.

8. Pradinio ugdymo uždaviniai. Siekdami tikslo mokiniai:

8.1. mokosi bendrauti, pažinti save bei aplinką, pasitelkę teatrinės raiškos priemones;

8.2. mokosi susikaupti ir pasitikėti, ugdomi drąsą ir savarankiškumą teatrinės raiškos ir teatro pažinimo veiklose;

8.3. ugdomi vaizduotę ir kūrybiškumą;

8.4. mokosi žodžiais ir judesiais reikšti mintis ir jausmus;

8.5. susipažįsta su teatro reiškiniais ir dalinasi jų sukeltomis emocijomis;

8.6. apsvarsto ir įsivardija teatrinės raiškos ir teatro meno įspūdžius.

9. Pagrindinio ugdymo uždaviniai. Siekdami tikslo mokiniai:

9.1. susipažįsta ir praktiškai išbando teatrinės raiškos priemones;

9.2. ugdomi kūrybinę vaizduotę, savarankiškumą;

9.3. mokosi dirbti komandoje ir bendradarbiauti kuriant ir pristatant teatrinės raiškos pasiekimus;

9.4. geba pasirinkti teatrinės raiškos priemones kūryboje, mokymosi, laisvalaikio metu;

9.5. susipažįsta su Lietuvos ir pasaulio teatro meno bei teatrinėjų reiškiniu įvairove, įvertina jų reikšmę savo ir žmogaus gyvenime;

9.6. įsivertina teatrinės raiškos ir teatro pažinimo svarbą mokantis, laisvalaikiui, asmeniniam tobulėjimui ir vertybinių nuostatų formavimui.

10. Vidurinio ugdymo uždaviniai. Siekdami tikslo mokiniai:

10.1. pasitiki savo kūrybiniais gebėjimais ir nori tobulėti kurdami bei pažindami teatro meną;

10.2. drąsiai ir kūrybiškai reiškia savo mintis, jausmus, požiūrį teatrinės raiškos priemonėmis, teatro formomis;

10.3. geba remdamiesi savo patirtimi interpretuoti ir argumentuotai vertinti teatro meną, teatrinės reiškinis bei jų kontekstą;

10.4. įvertina ir įsivertina teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui, renkantis tolesnes studijas ar profesiją, įsitraukiant į kultūrinį ir socialinį gyvenimą.

III SKYRIUS KOMPETENCIJŲ UGDYMAS

11. Įgyvendinant Programą ugdomos šios kompetencijos: komunikavimo, kultūrinė, kūrybiškumo, pažinimo, pilietiškumo, skaitmeninė, socialinė, emocinė ir sveikos gyvensenos. Jos pateiktos pagal kompetencijos ugdymo intensyvumą.

12. Pažinimo kompetencija. Lavindami kūną ir balsą, vaizduotę ir empatiją, mokymiesi reikšti mintis ir jausmus, išgyvendami bendras emocijas ir įveikdami bendrus iššūkius, mokiniai pradeda geriau suprasti ne tik juos supančią aplinką, tikrovės ar fantazijų pasaulį, bet ir mokosi savistabos bei saviraiškos. Sąmoninga, įprasminga aplinkos stebėseną ir gebėjimas teatrinėmis priemonėmis išreikšti išorinį ir vidinį savo (kito) pasaulį – tai teatrinės raiškos pradžios, kuriuos mokiniai įgyja ir tobulina teatro dalyko pamokose. Kiekvienas pasirinktas ar mokytojo pasiūlytas išbandyti teatrinės raiškos būdas, pažintis su teatro formomis, istoriniais ir kultūriniais nacionalinio

bei pasaulinio teatro ir teatrinių reiškinių kontekstais suponuoja naujų žinių poreikį, kurių sistemingas naudojimas teatro ir kitų dalykų mokymosi procese didina mokinio suinteresuotumą, ugdo savarankiškumą, skatina dvasinį ir intelektualinį tobulėjimą, pagarbą intelektualinei nuosavybei. Per teatro raišką ir teatro meno bei teatrinių reiškinių pažinimą, jų supratimą ir vertinimą formuojamas gilesnis, būties problematiką užčiuopiantis dvasinio ir materialaus pasaulio suvokimas.

13. Socialinė, emocinė ir sveikos gyvensenos kompetencija. Teatras – socialinis menas. Jo prigimtyje užkoduota socialinės žmogaus būties refleksija. Mokiniai, dirbdami grupėje ir siekdami bendro tikslo, yra įtraukiami į socialinius ryšius, ugdomi bendruomeniškumo, tolerancijos, empatijos jausmus. Dalyvaudami ir (ar) pristatydami savo teatrinius darbus bendraamžių, mokyklos, bendruomenės auditorijai, mokiniai įprasmina savo veiklą ne tik kaip meninę (kūrybinę), bet ir kaip socialiai, visuomeniškai atsakingą. Susipažindami su teatro raida ir jo formomis, teatro aktualizuojamomis socialinės nelygybės, socialinių prieštaravimų, žmogaus ir aplinkos sugyvenimo temomis, mokiniai mokosi saugiai naudotis virtualiais kūrybos įrankiais, įsisąmonina socialinę ir visuomeninę teatro reikšmę. Analizuodami spektaklius, renginius, ruošdami pasirodymus, mokiniai skatinami diskutuoti ir teatrinėmis priemonėmis reflektuoti socialinės tikrovės, visuomenės raidos, sveikos gyvensenos, atsakingo vartojimo, ekologijos klausimus.

14. Kūrybiškumo kompetencija. Teatro dalykas priklauso meninio ugdymo sričiai, tad kūrybiškumas čia visų pirma siejamas su meninių mokinio gebėjimų atvėrimu ir stiprinimu. Teatro dalyko užduotys skirtos lavinti mokinio vaizduotę, ieškoti netikėtų sprendimų, mąstyti strategiškai ir inovatyviai, naudotis tradicinėmis ir netradicinėmis raiškos priemonėmis, generuoti ir įgyvendinti naujas idėjas. Kūrybiškumas svarbus ugdant mokinio asmens savybes – poreikį ir siekį tobulėti, lavinti psichofizinę savijautą, vertinti įvairovę ir atskleisti savo unikalumą. Kūrybiškumo ugdymui skiriama ne tik teatrinė raiška – vaidybiniai etiudai, improvizacijos, dramaturginio komponavimo ir raiškios kalbos, judesio pratybos, bet ir pažintinės, analitinės veiklos – teatrinių pavyzdžių stebėjimas ir vertinimas, sceninių vaizdinių ir įvaizdžių interpretavimas, skatinantis mokinį remtis ne tik asmenine patirtimi, bet ir išradingai naudotis įgytomis žiniomis, mąstyti originaliai. Teatro dalyko ugdomas kūrybiškas – nešabloniškas, lankstus, drąsus, jautrus, skatinamas poreikio keisti ir keistis – mąstymas, mokinio atskleistas kuriant ir (ar) vertinant teatrą, padės jam mokantis kitų dalykų, neformaliojo ugdymo veiklose ir kasdieniame gyvenime, renkantis tolesnes studijas ar profesiją.

15. Pilietiškumo kompetencija. Teatro dalyko veiklos per teatro kūrybą ir pažinimą skatina mokinius puoselėti istorinę atmintį, paveldą, suprasti ir (i)vertinti tapatumo, bendruomeniškumo, socialinės ir kultūrinės atsakomybės reikšmę. Pažindami savo ir kitų šalių bei tautų teatrinę kultūrą, suprasdami ir įvertindami jos įvairovę ir unikalumą, lygindami nacionalinius, europinius ir pasaulio teatrinės kultūros pavyzdžius mokiniai ugdomi tolerancijos, pagarbos, solidarumo ir teisingumo jausmus, dalijasi jais savo kasdienėje ir viešojoje aplinkoje. Demokratiška, laisva kūrybos ir diskusijų (lygių galimybių, migracijos, socialinės integracijos, Europos sąjungos laisvių ir vertybių temomis) atmosfera teatro dalyko pamokose, mokinių dalyvavimas mokyklos, bendruomenės, nacionaliniuose bei tarptautiniuose renginiuose, šventėse, pilietinėse ir meninėse akcijose prisideda prie jų pilietinės savivokos, bendražmogiškų vertybių puoselėjimo.

16. Kultūrinė kompetencija. Išbandydami įvairias teatrinės kūrybos (raiškos) formas, žiūrėdami ir analizuodami teatro spektaklius bei reiškinius, susipažindami su Lietuvos ir pasaulio teatru bei kūrėjais, mokiniai ugdomi estetinę ir kultūrinę nuovoką: atpažįsta istorinius teatro raidos laikotarpius, tradicines ir novatoriškas spektaklio formas, gali susieti jas su artima aplinka ir šalies kultūriniu kontekstu. Klasikinių ir šiuolaikinių Lietuvos bei užsienio teatro formų, etninių savo ir kitų šalių teatralizuotų švenčių, renginių pažinimas, gebėjimas įvertinti jų kultūrinę įvairovę ir lygiavertiškumą prisideda prie mokinio kultūrinio išprusimo, kultūrinio tapatumo suvokimo, pagarbos kitų tautų kultūroms ugdymo.

17. Komunikavimo kompetencija. Teatras – dialogo menas. Bet koks teatrinis reiškinys yra grįstas aktyviu komunikacijos procesu, kurio metu kūrėjai siunčia savo žinią suvokėjams. Nuo pirmų teatrinės raiškos užsiėmimų mokiniai įsitraukia į verbalinę ir neverbalinę komunikaciją su partneriais, erdve, supančia aplinka ir daiktais – taip mokomasi bendrauti, perteikti savo jausmus ir emocijas, kurti ir suprasti prasmingą dialogą. Skatinami aktyviai dalyvauti teatro pamokose, mokiniai išmoksta

komunikavimo taisykles: mokosi rinktis adresatą ir priemones, derinti jų strategijas, atpažinti ir įvertinti siunčiamus ir gaunamus pranešimus. Teatrinė komunikacija, grįsta meninės kalbos kodais, ugdo mokinių (savi)raišką, skatina pasitelkti ne tik verbalinės, bet ir fizinės, muzikinės, vizualios kalbos galimybes, su ja eksperimentuoti. Analizuodami ir interpretuodami spektaklius bei teatrinis reiškinius mokiniai skatinami įsigilinti į žodinę ir vaizdinę spektaklio kalbą, suprasti asociacijas, potekstes, užuominas, įminti perkeltinės prasmės ir meninių tropų reikšmes. Teatrinis tekstas bei pranešimų kūrimas ir analizė prisideda prie mokinių gebėjimo kurti ir dalyvauti komunikacijos situacijose, skirti teisingą ir klaidingą, pozityvią ir žalingą informaciją.

18. Skaitmeninė kompetencija. Tai asmens gebėjimas pažinti ir valdyti skaitmenines technologijas, kritiškai ir atsakingai naudotis jomis ugdantis, dirbant ir dalyvaujant visuomenės gyvenime. Naudojant skaitmenines technologijas, turime galimybes supažindinti mokinius su kasdien atsinaujinančiais pasaulio, Europos ir Lietuvos pasiekimais teatro reiškinių kontekste, išmokyti atpažinti teatro elementus kasdienybėje, susieti teatrą su socialinėmis problemomis ir, panaudojus įvairias teatrinės priemones, kurti galimus problemų sprendimo būdus klasėje, scenoje bei netradicinėse erdvėse, dalyvauti tarpdisciplininuose projektuose. Skaitmeninių technologijų naudojimas leidžia pasinerti į kino kūrimą, montuoti filmus ir pristatyti juos virtualiojoje erdvėje. Muzikos kūrimo programėlės leidžia pritaikyti jau sukurtą ar kurti originalią muziką, triukšmais ar garso efektais praturtintą fonogramą įvairioms teatrinėms scenelėms, spektakliams. Nuotolinio ugdymo platformose patogiu būdu pristatyti meninį skaitymą, rengti improvizacijas, vaidinti monospektaklių ištraukas, kurti filmus, reklaminius projektus, mokytis teatro istorijos, retorikos, diskutuoti, puoseleti savo informacinę vertybių kultūrą, atrasti savyje kūrybinių galių sumaniai valdyti skaitmenines technologijas teatro pasaulio ir savęs pažinimui.

IV SKYRIUS PASIEKIMŲ SRITYS IR PASIEKIMAI

19. Programoje pasiekimų sritys žymimos raide (pavyzdžiui, A, B), raide ir skaičiumi (pavyzdžiui, A1, A2) žymimas tos pasiekimų srities pasiekimas.

20. Teatro raiška (A). Teatro raiškos pasiekimai aprėpia teatrinę raišką (pvz., vaidybą etiuduose, spektakliuose, personažų, etiudų kūrimą, teatrinį sumanymą įgyvendinimą ir pan.), jos pristatymą, aptarimą ir į(si)vertinimą. Šios veiklos padės mokiniams suprasti, kad teatro menas ir teatrinė kūryba remiasi ne vien prigimtiniais gebėjimais ar talentu, bet reikalauja specialaus ruošimo(si), tikslingo ugdymo(si). Aptarimai ir įsivertinimai padės mokiniui geriau pažinti save, padrąsins atverti ir plėtoti asmeninius gebėjimus, kūrybinius polinkius. Šios pasiekimų srities mokinių pasiekimai:

20.1. vaidina pasitelkdamas teatrinės raiškos priemones (A1);

20.2. įgyvendina savo kūrybinius sumanymus pasirinkdamas teatrinės raiškos priemones (A2);

20.3. pristato savo teatrinę raišką ir (ar) kūrybą (A3);

20.4. apmąsto ir įsivertina teatrinės raiškos (kūrybos) patirtį (A4).

21. Teatro supratimas ir vertinimas (B). Teatro supratimo ir vertinimo pasiekimai aprėpia teatrinį reiškinių ir (ar) teatro meno pavyzdžių, kuriuos mokiniai stebi ir (ar) kuriuose dalyvauja, analizavimo, interpretavimo ir vertinimo gebėjimus. Analizuodami teatrinę kūrybą mokiniai susipažįsta su teatrinės raiškos ir kūrybos elementais bei priemonėmis; interpretuodami – nusako teatro kūrinio temą, įvardija prasmę (-es); vertindami – išsako ir pagrindžia savo nuomonę apie kūrinį. Teatro supratimo ir vertinimo gebėjimai svarbūs formuojantis estetinei mokinio nuovokai, kritiniam mąstymui, teatro meno savitumo supratimui. Šios pasiekimų srities mokinių pasiekimai:

21.1. analizuoja teatro elementus ir priemones (B1);

21.2. interpretuoja teatro kūrinį (B2);

21.3. vertina teatro kūrinį (B3).

22. Teatrinis reiškinių ir kontekstų pažinimas (C). Teatrinis reiškinių ir kontekstų pažinimo pasiekimai aprėpia teatrinis ir teatralizuotus reiškinius, teatro formų (žanrų) istoriniuose ir

kultūriniuose kontekstuose žinias, gebėjimą juos atpažinti, lyginti bei vertinti. Teatrinį reiškinį ir kontekstų pažinimas koreliuoja su mokinio gebėjimu taikyti šias žinias teatrinėje raiškoje, susieti su asmenine patirtimi ir poreikiais, suprasti ir priimti teatro įvairovę kaip neatsiejamą žmogaus gyvenimo, kūrybos ir kultūros dalį. Šios pasiekimų srities mokinių pasiekimai:

22.1. tyrinėja teatrinis reiškinis (C1);

22.2. nagrinėja teatrinės kūrybos kontekstus (C2);

22.3. susieja teatro pažinimą su asmenine patirtimi, poreikiais ir vertybėmis (C3).

23. Mokinių pasiekimų raida aprašoma pagal pasiekimų sritis, pateikiant mokinių pagrindinio lygio pasiekimus kas dvejus metus. Lentelėje raide (pavyzdžiui, A) žymima pasiekimų sritis, raide ir pirmu skaičiumi (pavyzdžiui, A1) žymimas tos pasiekimų srities pasiekimas, o antru skaičiumi (3) – pagrindinis pasiekimų lygis.

Pasiekimai	1–2 klasės	3–4 klasės	5–6 klasės	7–8 klasės	9–10 ir I–II gimnazijos klasės	III–IV klasės gimnazijos klasės
1. Teatro raiška (A)						
Vaidina pasitelkdamas teatrinės raiškos priemones (A1).	Vaidina nesudėtingą etiudą poroje ar grupėje, mimika ir judesiais reaguodamas į sutartas aplinkybes, įvykį (A1.3).	Vaidina trumpą etiudą ir personažą pagal sutartą temą ir aplinkybes, išreikšdamas pojūčius kalba, mimika ir judesiais (A1.3).	Vaidina nedidelės apimties ištisinį veiksma, derindamas savo vaidybą prie partnerių, improvizuodamas keičiantis aplinkybėms (A1.3).	Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į ištisinį veiksma ir personažo charakterį; tikslingai ir išradingai veikia keičiantis aplinkybėms ir situacijoms (A1.3).	Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į teatrinio kūrinio (sumanymo) formą, stilistinę visumą (A1.3).	Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į meninio projekto uždavinius ir tikslą, meninį sprendimą, idėją, problemą (A1.3).
Kuria vaidybini etiudą pasirinkdamas teatrinės raiškos priemones (A2).	Kuria nesudėtingą etiudą poroje ar grupėje pagal savo pasiūlytas aplinkybes, įvykį (A2.3).	Kuria trumpą etiudą ir personažą pagal savo pasiūlytą temą, pasirenka teatrinės raiškos priemones (pvz., scenografijos, kostiumo detales) (A2.3).	Komponuoja nedidelės apimties ištisinio veiksmo dramaturgiją pagal pasirinktą temą (kūrinį) ir pasirenka teatrinės raiškos priemones (pvz., scenografijos, kostiumo detales, muziką) (A2.3).	Įgyvendina teatrinį sumanymą pagal sutartą (pasirinktą) temą, kūrinį: paskirsto vaidmenis, pasirenka rekvizitą, skaitmenines garso ir (ar) vaizdo priemones (A2.3).	Įgyvendina režisūrinį sumanymą, pasirinkdamas teatrinę formą ir priemones (A2.3).	Įgyvendina meninį projektą, pasirinkdamas tradicines arba netradicines (skaitmenines) teatrinės raiškos priemones (A2.3).
Pristato savo teatrinės raiškos rezultatus tradicinėse ir skaitmeninėse erdvėse (A3).	Parodo nesudėtingą porinį ar grupinį etiudą pamokoje, artimoje aplinkoje, bendraamžiams (pvz., baigus pamokų ciklą) (A3.3).	Parodo savo sugalvotą trumpą etiudą ir (ar) personažą pamokoje, klasės, bendraamžių aplinkoje (pvz., dalijantis gerąja	Pristato teatrinės raiškos rezultatus klasės, mokyklos bendruomenės aplinkoje (A3.3).	Pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pa(si)rinktai auditorijai, parengia informacinę medžiagą (A3.3).	Organizuoja ir pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pasirinktoje viešoje tradicinėje ar skaitmeninėje erdvėje (A3.3).	Pristato įgyvendintą meninį projektą pasirinktoje viešoje ir (ar) skaitmeninėje erdvėje; organizuoja jo aptarimą (A3.3).

Pasiekimai	1–2 klasės	3–4 klasės	5–6 klasės	7–8 klasės	9–10 ir I–II gimnazijos klasės	III–IV klasės gimnazijos klasės
		patirtimi tarp klasių) (A3.3).				
Apmąsto ir įsivertina teatrinės raiškos patirtį (A4).	Nusako savo teatrinės raiškos įspūdžius, pasiekimus (A4.3).	Aptaria teatrinės raiškos pasiekimus (A4.3).	Įvardija teatrinės raiškos pasiekimus, išsikelia tolesnius ugdymosi tikslus (A4.3).	Apibūdina savo teatrinius pasiekimus, nurodo sėkmingiausias sritis (A4.3).	Analizuoja ir įsivertina savo teatrinius polinkius bei poreikius, įsivardija asmeninio tobulėjimo tikslus (A4.3).	Analizuoja ir įsivertina teatrinę patirtį bei poreikius, nurodo jų įtaką ir svarbą dalyvaujant kultūriniame gyvenime, renkantis tolesnes studijas ar profesiją (A4.3).
2. Teatro supratimas ir vertinimas (B)						
Analizuoja teatro elementus ir priemones (B1).	Išvardija labiausiai įsiminčius stebėto teatrinio pavyzdžio elementus (pvz., personažus, scenografijos, kostiumų detales, spalvas, medžiagas, daiktus, objektus ir pan.) (B1.3).	Išskiria stebėto teatrinio pavyzdžio teatrinės raiškos priemones (pvz., kalbą, judesius, dainavimą, šokį, šviesas, vaizdus), nurodo veiksmo vietą, laiką (B1.3).	Apibūdina matyto teatrinio pavyzdžio (spektaklio) aktorių vaidybą, scenografiją, muziką (B1.3).	Skiria ir palygina stebėtų teatrinio pavyzdžių formas ir žanrus (B1.3).	Komentuoja matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinius sprendimus (B1.3).	Analizuoja matyto teatrinio pavyzdžio raiškos priemones bei elementus, nusako jų stilistinį savitumą (B1.3).
Interpretuoja teatro kūrinį (B2).	Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio istoriją, temą (apie ką?) (B2.3).	Išskiria svarbiausią stebėto teatrinio pavyzdžio mintį (idėją) (B2.3).	Aptaria matytą teatrinį kūrinį, interpretuoja temą ir idėją (B2.3).	Apibūdina stebėto teatrinio pavyzdžio meninių priemonių savitumą ir jų kuriamą prasmę (B2.3).	Interpretuoja matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinį sprendimą, susieja jį su turiniu, menine visuma (B2.3).	Interpretuoja matytą teatrinį pavyzdį aptardamas jo idėją bei problematiką, meninės formos bei kalbos ypatumus (B2.3).

Pasiekimai	1–2 klasės	3–4 klasės	5–6 klasės	7–8 klasės	9–10 ir I–II gimnazijos klasės	III–IV klasės gimnazijos klasės
Vertina teatro kūrinį (B3).	Išsako matyto teatrinio pavyzdžio įspūdžius, aptaria personažus (B3.3).	Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio nuotaiką, sukeltas emocijas ir paaiškina, kas jas sukėlė (pvz., raiškos priemonės, personažai ir jų santykiai, personažų savybės ir elgesys ir pan.) (B3.3).	Aptaria patikusius ir nepatikusius stebėto teatrinio pavyzdžio bruožus, nusako jų poveikį sau (B3.3).	Vertina stebėto teatrinio pavyzdžio raiškos būdus, svarstomas problemas ir vertybes (B3.3).	Diskutuoja apie stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą ir meninę vertę (B3.3).	Diskutuoja apie matyto teatrinio pavyzdžio novatoriškumą (tradiciskumą), pasirinktos temos, formos ir priemonių aktualumą (neaktualumą) sau, šiuolaikiniam žiūrovui (B3.3).
3. Teatrinų reiškinių ir kontekstų pažinimas (C)						
Tyrinėja teatrinis reiškinius (C1).	Pagal sutartus kriterijus nurodo teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje (C1.3).	Pagal sutartus kriterijus nusako matytus teatrinis reiškinius, žiūrovų elgesį teatralizuotuose renginiuose (C1.3).	Pagal pateiktus pavyzdžius atskiria tradicines ir netradicines teatro formas, teatralizuotus renginius, jų žiūrovus (C1.3).	Palygina klasikinio ir šiuolaikinio teatro pavyzdžius, aptaria žiūrovo vaidmenį juose (C1.3).	Apibūdina teatro profesijas ir paaiškina jų bei žiūrovų reikšmę (indėlių) teatro kūrimo procese (C1.3).	Analizuoja pateiktą (pasirinktą) pavyzdį išskirdamas jame naudojamus etninius, populiariosios kultūros, kitų kultūrų bruožus; nusako sąsajas su kitais menais, skaitmeninėmis technologijomis (C1.3).
Nagrinėja teatrinės kūrybos kontekstus (C2).	Pagal pateiktus pavyzdžius nurodo renginių, švenčių teatralizacijos elementus (C2.3).	Pagal sutartus kriterijus išskiria būdingiausias teatrinų renginių, švenčių	Pagal pateiktus pavyzdžius nusako profesionalaus ir mėgėjų (liaudies) teatro bruožus	Iš pateiktų pavyzdžių atskiria istorines teatro formas, išvardija	Pagal pateiktus (matytus) pavyzdžius išskiria, palygina ir apibūdina	Apibūdina svarbiausius nacionalinio teatro raidos etapus, nusako teatro

Pasiekimai	1–2 klasės	3–4 klasės	5–6 klasės	7–8 klasės	9–10 ir I–II gimnazijos klasės	III–IV klasės gimnazijos klasės
		teatralizacijos elementus (C2.3).	(pasitelkiami ir vietos – miesto, regiono teatriniai, etninės kultūros teatralizuoti pavyzdžiai) (C2.3).	svarbiausius kūrėjus (C2.3).	svarbiausius šiuolaikinius Lietuvos teatro kūrėjus, kūrinius (C2.3).	reikšmę bei įtaką ugdant tautinę savimone, pilietinį sąmoningumą (C2.3).
Susieja teatro pažinimą su asmenine patirtimi, poreikiais ir vertybėmis (C3).	Panaudoja teatrinės raiškos elementus žaisdamas, mokydamasis (C3.3).	Išsako teatro išpūdžius, pasirenka teatro elementus mokydamasis, laisvalaikiu (C3.3).	Paaiškina teatro poveikį, taiko teatro elementus mokydamasis, laisvalaikiu (C3.3).	Išskiria asmeninius teatrinis poreikius ir pomėgius, susieja su teatro raiškos ir pažinimo svarba mokantis, kasdienėse veiklose (C3.3).	Įvertina estetinę ir kultūrinę teatro svarbą, teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui (C3.3).	Įsivertina teatrinės patirties reikšmę bei poveikį asmeninei brandai, dalyvaujant kultūriniame ir (ar) socialiniame mokyklos, bendruomenės gyvenime (C3.3).

V SKYRIUS MOKYMO(SI) TURINYS

24. Mokymo(si) turinys. 1–2 klasės.

24.1. Vaidyba ir režisūra.

24.1.1. Teatriniai žaidimai. Žaidžiami pojūčių, įsivaizduojamų aplinkybių, ritmo ir muzikiniai žaidimai, skiriami susikaupti ir atsipalaiduoti, koordinuotai judėti, lavinti dėmesingumą aplinkai, vaizduotę, garsų ir pojūčių (regos, klausos, lytėjimo, uoslės) reakcijas.

24.1.2. Vaidybiniai-kalbiniai etiudai. Su grupe žaidžiami nesudėtingi bendravimo žodžiu – dialogų – žaidimai, pasitelkiant literatūrinio (tautosakinio) teksto ištraukas (eilutes, pastraipas) ir pasirenkant tinkamą intonaciją; kuriami ir atliekami nesudėtingi vaidybiniai ir kalbiniai etiudai pagal skaičiuočių, patarlių, priežodžių, pasakėčių (smulkiosios tautosakos) situacijas, lavinantys mokinio pastabumo, reakcijų, kalbinius, bendravimo gebėjimus.

24.1.3. Scenos judesys. Atliekami nesudėtingi vaidybiniai individualūs, poriniai ir grupiniai etiudai, mokiniams „imituojant“ gyvūnų, paukščių garsus, judėjimą, kūno formas, jų bendravimą. Išsiaiškinama, kuo skiriasi natūralus ir sceninis elgesys, kaip vaidinant padeda mimika, judesiai, kalba.

24.1.4. Judesio ir kalbos sąveika. Kuriant ir rodant nesudėtingus individualius, porinius ir grupinius etiudus mokomasi veikti sutartomis aplinkybėmis, pasitelkti garsą, gestą ir judesį, pasirenkant aktualaus įvykio temą, apibūdinti ryšį su dabarties pilietinės visuomenės savikūra.

24.1.5. Vaidybos pojūčiai. Aptardami etiudus mokosi nusakyti vaidybos pojūčius, įvardyti, kas labiausiai pavyko. Apibrėžiamas ir paaiškinamas kultūros poveikis meno įvairovei.

24.2. Teatro elementai ir kūrybos priemonės.

24.2.1. Spektaklio refleksija. Su mokiniais pažiūrimas spektaklis (lankantis teatre) ar jo vaizdo įrašas. Aptariami pagrindiniai kūrybiniai principai, pristatomi žymiausi kūrėjai.

24.2.2. Teatriniai elementai. Prisimindami (analizuodami) spektaklį mokiniai išskiria ir savais žodžiais apibūdina teatrinis elementus: tekstas (kalba), aktoriai (personažai), aplinka (scenografija) ir kostiumai, garsai (muzika), atmosfera (šviesos ir spalvos, vaizdo projekcijos) ir kt.

24.2.3. Personažai. Prisimindami (analizuodami) spektaklį mokiniai išskiria personažų svarbą spektakliui, apibūdina jų išvaizdą, elgesį, ryšius su kitais, jų tikslus ir (ar) patiriamus išbandymus, turinčius poveikį asmenybės formavimuisi.

24.2.4. Temos ir idėjos. Remdamiesi įgytomis žiniomis mokiniai nusako matyto spektaklio temą, atsižvelgia į keliamas etines ir moralines, tarpusavio pasitikėjimo ir pagalbos idėjas. Aptiriamos ir įvertinamos žmogaus teisės ir lygios galimybės, jų poveikis kūrybai.

24.2.5. Emocinis poveikis. Savais žodžiais apibūdina, kas spektaklyje labiausiai patiko ar nepatiko, kokias emocijas, mintis sukėlė personažai, tema, teatriniai elementai. Komentuojama ir apibrėžiama intelektualinės nuosavybės sąvoka.

24.3. Teatro raida ir įvairovė.

24.3.1. Teatrališkumas kasdienybėje. Mokiniai diskutuoja apie teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje, pvz., jų mėgstamus žaidimus, šventes. Aptaria tradicijas, papročius.

24.3.2. Teatrališkumas gamtoje. Mokiniai diskutuoja apie teatrinis elementus gamtoje: gamtos kaitos ciklus, paukščių ir gyvūnų prisitaikymą prie kintančių gamtos sąlygų, aplinkybių.

24.3.3. Simboliai ir ženklai. Mokiniai pagal pateiktus ir (ar) savo pavyzdžius diskutuoja ir lygina valstybinių, kalendorinių, miesto ar regiono švenčių teatrinis (teatralizavimo) elementus, nurodo juose naudojamus simbolius, etnografinius ženklus.

24.3.4. Teatriniai elementai. Nupasakoja, kaip ir (ar) naudoja teatrinis elementus žaisdamas, mokydamasis, padėdamas sau įveikti stresą.

25. Mokymosi turinys. 3–4 klasės.

25.1. Vaidyba ir režisūra.

25.1.1. Etiudo kūrimas. Mokiniai kuria ir atlieka etiudą grupėje, poroje ar individualiai (gyvai arba naudodami kaukes, atskleiddami pasaulio kultūrų įvairovę) pagal savarankiškai pasirinktą temą, derindami prie jos verbalines ir neverbalines raiškos priemones.

25.1.2. Personažo kūrimas. Aiškinasi, kaip kuriamas personažas (jo amžius, individualios savybės, judesiai, kalbėjimo būdas), pasitelkiami vaizduotė ir kūrybiškumą pasirenka bei panaudoja personažą charakterizuojančias detales, judesius, kalbą.

25.1.3. Etiudo aptarimas. Mokiniai, parodę savo kūrinius klasės draugams, paaiškina įgyvendintus sumanymus, atspindinčius dabarties pilietinės visuomenės savikūrą.

25.1.4. Refleksija. Mokiniai diskutuoja apie savo kūrybinius ieškojimus, įsivertina savo ir draugų sumanymus bei pasiekimus. Analizuoja teatro pažinimo reikšmę jų gyvenime bendražmogiškų vertybių kontekste.

25.2. Teatrinės raiškos ir kūrybos priemonės.

25.2.1. Kūrybos priemonės. Iš pateiktų pavyzdžių (ar pažiūrėję gyvą spektaklį) mokiniai susipažįsta ir aptaria teatrinės raiškos ir kūrybos priemones (vaidybą – aktorių darbą; muziką, garsus – kompozitoriaus darbą, scenos apipavidalinimą – scenografo darbą, tekstą – dramaturgo darbą). Apibrėžiama intelektualinės nuosavybės sąvoka.

25.2.2. Pavyzdžio aptarimas. Tyrinėdami konkretų pavyzdį, mokiniai apibūdina, kaip teatro raiškos (kūrybos) priemonės padeda suprasti spektaklį. Pasitelkiamos žymiausių kūrėjų mintys ir darbai.

25.2.3. Pojūčiai. Savais žodžiais paaiškina teatro raiškos (kūrybos) priemonių poveikį savo kaip žiūrovo pojūčiams, emocijoms. Komentuojamas ekstremalių situacijų poveikis kūrybai.

25.3. Teatro raida ir įvairovė.

25.3.1. Kaukės. Mokiniai susipažįsta, gali išvardyti ir apibūdinti kalendorines lietuvių šventes, kuriose naudojamos kaukės (pvz., Užgavėnių, lygiadienio šventės).

25.3.2. Kultūrinė įvairovė. Pagal pateiktus pavyzdžius tyrinėjamas kaukės ir karnavalo ryšys, mokiniai susipažįsta su liaudiškomis, žaidybinėmis, karnavalinėmis teatro ištakomis, atkreipiamas dėmesys į pasaulio kultūrų įvairovę; pasigaminamos nesudėtingos (pvz., Venecijos karnavalo) kaukės, su jomis kuriami nesudėtingi etiudai.

25.3.3. Lėlių teatras. Mokiniai susipažįsta su lėlių teatru; iš natūralių, saugių medžiagų pasigamina lėles ir suvaidina trumpus etiudus apie gamtos tausojimą.

25.3.4. Kaukė ir graikų mitai. Mokiniai tyrinėja antikinio teatro ir commedia dell'arte kaukes; pasigaminę jas, improvizuoja trumpus etiudus pagal graikų mitus, italų komedijos siužetus.

25.3.5. Kaukė siužeto kontekstuose. Diskutuoja, kaip kaukės gali būti naudojamos kasdieniame gyvenime, kada ir kaip mokiniai patys pasinaudoja kaukėmis. Stengiamasi į tai pažvelgti per mokymosi visą gyvenimą prizmę.

26. Mokymosi turinys. 5–6 klasės.

26.1. Vaidyba ir režisūra.

26.1.1. Etiudo struktūra. Mokiniai išsiaiškina etiudo ir spektaklio komponavimo taisykles, mokosi improvizuoti siužetą, dialogus pagal pasirinktą (pvz., aplinkos apsaugos) temą. Vaidindami pasitelkia tvarias, aplinkai saugias medžiagas ir priemones.

26.1.2. Etiudas aktualia tema. Kurdami etiudą klimato kaitos (atšilimo) tema, mokiniai renka informaciją apie klimato atšilimo grėsmę, komponuoja etiudo dramaturgiją ir tekstus.

26.1.3. Etiudo pristatymas. Surengia etiudo parodymą ir aptarimą atsakingo vartojimo tema pasikvietę artimuosius, draugus, kitų klasių mokinius. Išsikelia aktualius klausimus.

26.1.4. Etiudo refleksija. Diskutuoja, kokias bendravimo, kolegiškumo, atsakingumo už bendrą darbą savybes ugdo teatro kūryba.

26.2. Teatro elementai ir kūrybos priemonės.

26.2.1. Vaidybos būdai. Pažiūrėję šio amžiaus vaikams skirtą spektaklį ar jo ištrauką, mokiniai susipažįsta ir tyrinėja vaidybos būdus (psichologinės ir nepsichologinės vaidybos skirtumai, panašumai), analizuoja spektaklio formą, žanrą, turinį ir jų sąsajas.

26.2.2. Teatro reiškinio analizė. Pažiūrėję šio amžiaus vaikams skirtą spektaklį ar jo ištrauką, mokiniai analizuoja scenovaizdžio, muzikos ir vaidybos ryšį, susieja juos su siužetu ir spektaklio tema, idėja.

26.2.3. Interpretacijos. Pasinaudodami įgytomis žiniomis mokiniai interpretuoja spektaklį, vertina, kurie spektaklio elementai ir raiškos priemonės padėjo geriau suprasti spektaklio temą ir

idėją, kurie buvo nesuprantami ir kodėl. Stengiamasi į tai pažvelgti per mokymosi visą gyvenimą prizmę.

26.2.4. Vertinimas. Diskutuoja ir vertina, kaip spektaklis paveikė asmeniškai, kaip prisidėjo ugdant asmenines moralines, etines savybes, stiprinant vertybines nuostatas.

26.3. Teatro raida ir įvairovė.

26.3.1. Teatro rūšys ir formos. Nagrinėdami pateiktus pavyzdžius mokiniai susipažįsta su tradicinėmis teatro rūšimis (dramos, operos, baleto, lėlių teatro ir pan.) ir formomis (pvz., kai dramos teatre režisierius interpretuoja dramos (literatūros) kūrinį, aktoriai vaidina personažus, spektaklis rodomas tradicinėje teatro scenoje); aptaria jų svarbiausius bruožus.

26.3.2. Teatro formų aptarimas. Pagal pateiktus pavyzdžius (pažiūrėjus spektaklius, vaizdo medžiagą ar apsilankius renginyje) mokiniai, ugdydami savo kultūrinę ir estetinę nuovoką, lygina tradicines ir netradicines (dokumentinis teatras, teatriniai performansai, instaliacijos; netradicinė spektaklio rodymo erdvė ir pan.) teatro formas, teatralizuotus renginius, apibūdina jų žiūrovus.

26.3.3. Teatro pavydžių analizė. Pasižiūrėję profesionalaus ir mėgėjų (liaudies) teatro pavyzdžius, mokiniai diskutuoja, kuo jie skiriasi ir kuo panašūs; aplankomas, jei toks yra, vietos liaudies (mėgėjų) kolektyvas, susipažįstama su jo istorija, kūrėjais, vieta kultūriniame bendruomenės, miesto gyvenime, žmogaus teisėmis ir lygiomis galimybėmis, aptariamas jo poreikis.

27. Mokymosi turinys. 7–8 klasės.

27.1. Vaidyba ir režisūra.

27.1.1. Etiudo kūrimas ir atlikimas. Mokiniai išbando žodinio pasakojimo formą, pasakojimo kūrimą. Raiškaus kalbėjimo ir retorikos pratimai derinami su priešistorės ir poistorės etiudais (pvz., literatūriniai ar istoriniai herojai naujomis aplinkybėmis, istoriniai įvykiai, pasukantys kita linkme ir keičiantys istorijos raidą, ir pan.), taip pat etiudais, kuriuose atsispindi mokiniams aktualios sveikos gyvenimo nuostatos, taip pat su klasės ar bendraamžių problemomis (pvz., socialinės nelygybės ir patyčių) susijusios temos.

27.1.2. Aktorius ir režisierius. Mokiniai susipažįsta ir išbando ištisinio veiksmo ir personažo kūrimą pagal temą ir (ar) literatūrinį kūrinį; į bendrą kūrybos procesą įtraukiami ne tik turintys vaidybinių gebėjimų, bet ir linkstantys į režisūrą ar organizacinį darbą mokiniai. Apžvelgiamos ugdymo karjerai, finansinio raštingumo temos.

27.1.3. Kūrybinio darbo etapai. Aptariami ir praktiškai išbandomi teatrinio sumanymo (pvz., Forumo teatro) įgyvendinimo etapai: temos pasirinkimas, scenarijaus kūrimas, pasiskirstymas vaidmenimis, raiškos ir kūrybos priemonių pasirinkimas ir pan. Analizuojama finansinio raštingumo tema „Rizika ir grąža“.

27.1.4. Kūrybinio sumanymo pristatymo erdvės. Mokiniai renka ir mokosi pristatyti (vaizdiniu ir (ar) skaitmeniniu būdu) įgyvendinamo teatrinio sumanymo informacinę medžiagą.

27.1.5. Pristatymo refleksija. Sėkmingai įgyvendinę teatrinį sumanymą mokiniai diskutuoja apie asmeninių savybių ugdymą, polinkius bei poreikius, susijusius su teatro menu ir kūryba.

27.2. Teatro elementai ir kūrybos priemonės.

27.2.1. Teatro pavyzdžių analizė. Pagal gyvus ir (ar) skaitmeninius spektaklių pavyzdžius mokiniai susipažįsta su socialinio, politinio teatro formomis, nagrinėja jų kūrybos ir raiškos priemones. Demonstruojami žymiausi vizualaus ir audialaus teatro pavyzdžiai.

27.2.2. Socialinio teatro kontekstai. Aptariami A. Boalio Forumo teatro, aktualias visuomenines problemas keliantys taikomojo teatro modeliai, jų atsiradimo ir poveikio kontekstas; išsiaiškinamas meninių ir nemeninių priemonių tikslingumas, atranka, savitas naudojimas spektaklyje.

27.2.3. Teatro recenzijos. Perskaičius parinktas spektaklių recenzijas, susipažįstama su recenzijos žanru ir struktūra; mokiniai raštu analizuoja ir vertina matytą (pačių) kurtą spektaklį pagal pasirinktą žanrą – recenziją, laišką kūrėjams, laišką draugui, esė ir pan. Analizuojamos ekstremalios situacijos, ryšys su dabartinės visuomenės savikūra.

27.3. Teatro raida ir įvairovė.

27.3.1. Klasikinis teatras. Nagrinėjamas klasikinis teatras, susipažįstama su svarbiausiais dramaturgais, jų pjesėmis, kūrybos kontekstu: Sofoklis, Molière'as, Shakespere'as, Antonas

Čechovas. Aptariamoms ir palyginamos šiuolaikinės klasikinių dramų idėjos, asmenybės, teatrinės interpretacijos.

27.3.2. Teatro reformatoriai. Susipažinama su XX a. teatro reformatoriais ir jų idėjomis: Konstantinas Stanislavskis (psichologinis teatras ir vaidybos sistema), Bertoltas Brechtas (politinis teatras, nepsichologinė-distancijuota vaidyba, muzikiniai zongai), Jerzy Grotowskis (skurdusis, fizinis teatras), Augustas Boalis (Forumo teatras). Aptariama to laikmečio teatro raida.

27.3.3. Režisūrinis teatras. Nagrinėjamas Lietuvos režisūrinis teatras, susipažinama su svarbiausiais režisieriais – interpretatoriais, jų teatro ir režisūros bruožais (Jonas Jurašas, Jonas Vaitkus, Eimuntas Nekrošius, Oskaras Koršunovas, Gintaras Varnas (pasirinktinai)). Analizuojami teatro spektakliai, kryptingai paveikiantys asmenybės formavimąsi.

27.3.4. Žiūrovas – spektaklio kūrėjas. Pasitelkus pavyzdžius aptariamas ir palyginamas skirtingų teatro epochų žiūrovas, išsiaiškinama žiūrovo reikšmė teatro kūrybai. Aptariamoms kultūrų įvairovės, globalizacijos temos.

27.3.5. Individualūs potyriai. Diskutuojama apie asmeninę patirtį teatre, dalijamasi pozityviais ir negatyviais patyrimais, lūkesčiais. Apžvelgiama ir reflektuojama ugdymo karjerai tema.

28. Mokymo(si) turinys. 9–10 ir I–II gimnazijos klasės.

28.1. Vaidyba ir režisūra.

28.1.1. Formos, stiliaus, turinio dermė. Išsiaiškinama, kas yra stilistinė spektaklio visuma, formos ir turinio dermė šiuolaikiniame teatre, kaip kinta teatrinės priemonės priklausomai nuo kūrybinio sumanymo, vaidybos ir režisūros uždavinių. Įvertinamas kalbos elementų vaidmuo.

28.1.2. Režisieriaus funkcijos. Aptariami režisieriaus uždaviniai ir funkcijos šiuolaikiniame teatre; remdamiesi įgytomis žiniomis ir ankstesne praktika, mokiniai pasiskirsto jiems artimiausias veiklas (dramaturgija, režisūra, vaidyba, sceninis apipavidalinimas, muzika, šviesos ir pan.), kurios padėtų įgyvendinti pasirinktos formos (tradicinį, netradicinį, skaitmeninį) kūrybinį sumanymą.

28.1.3. Teatrinio reiškinių reklama. Aptarus viešosios komunikacijos ypatumus (tradicinėje ir skaitmeninėje erdvėje, socialiniuose tinkluose) ir pasiskirsčius veiklas, parengiama ir išplatinama įgyvendinamo kūrybinio projekto informacija (reklama).

28.1.4. Prasmingi siekiai. Diskutuoja apie lyderystės, bendramintiškumo ir bendrų tikslų siekimo reikšmę įgyvendinant kūrybinius sumanymus; pasidalija asmenine patirtimi ir kūrybiniais tikslais. Analizuojamas kryptingas asmenybės vystymosi siekis, mokymasis visą gyvenimą.

28.2. Teatro elementai ir kūrybos priemonės.

28.2.1. Režisūrinis sprendimas. Pagal pateiktus pavyzdžius (pažiūrėję gyvai ar vaizdo įrašą) mokiniai, atsižvelgdami į spektaklio formą ir turinį, sukūrimo laiką, režisieriaus braižą, analizuoja režisūrinį sprendimą, dramaturginio (literatūrinio) ir režisūrinio teksto panašumus ir skirtumus. Aptariamoms asmenybės, analizuojamos jų idėjos.

28.2.2. Spektaklio interpretacijos. Susitariama, kokia forma (raštu ir (ar) žodžiu) mokiniai pateiks matyto teatrinio pavyzdžio interpretaciją, koks joje bus vartojamas žodynas, kiek interpretaciją paveikia asmeninė mokinio patirtis, o kiek asociatyvus ir kritinis mąstymas, estetinis pagavumas. Išsiaiškinama, kad spektaklio interpretacija raštu – tai autorinis mokinio darbas, atskleidžiantis ne tik jo spektaklio supratimą, bet ir meninę pajautą, skonį, kultūrą. Apibrėžiama intelektualinės nuosavybės sąvoka.

28.2.3. Teatrinų reiškinių novatoriškumas. Pagal mokytojo pateiktus ir mokinių asmeninius pavyzdžius diskutuojama, kaip atskirti ir įvertinti spektaklio elementų ir priemonių originalumą, savitumą, novatoriškumą. Pažangių technologijų ir inovacijų taikymas.

28.3. Teatro raida ir įvairovė.

28.3.1. Teatro kūrėjai. Mokiniai supažindinami ne tik su svarbiausiomis, bet ir kitomis teatro profesijomis, nuo kurių priklauso spektaklio gimimas ir gyvavimas. Aptariama su visuomenės raida susijusi teatro erdvių bei pastatų kaita, teatro ir žiūrovų (jų socialinės padėties ir kultūrinės patirties bei poreikių) ryšys, kultūrinė ir ekonominė teatro vertė.

28.3.2. Lietuvos teatro asmenybės. Pasirenkamos dvi – trys šiuolaikinio (atstovaujančios skirtingoms teatro formoms ar profesijoms) Lietuvos teatro asmenybės (menininkai), susipažinama su jų biografija, kūrybinėmis idėjomis, menine kalba, aptariamas jos savitumas ir originalumas.

28.3.3. Teatras ir savikūra. Mokiniai kviečiami apibendrinti savo teatrinės žinias ir patirtį, įvardyti, kokios teorinės ar praktinės teatro žinios padėjo atverti savo gebėjimus, prisidėjo prie savęs pažinimo, suformavo naujus poreikius ir įpročius.

29. Mokymo(si) turinys. III gimnazijos klasė.

29.1. Vaidyba ir režisūra.

29.1.1. Eksplikacija. Mokiniai supažindinami su meninio projekto kūrimo etapais, režisūrine (kūrinio) eksplikacija, scenarijaus kūrimu. Kalbos, judesio, mimikos, įtaigos svarba.

29.1.2. Meninis projektas. Mokiniam pasirenkus meninio projekto formą (rekomenduojamas sudėtingesnis, keletą veiklos ir kūrybos sričių sujungiantis projektas), aptariamas ketinamo atlikti tyrimo poreikis ir tikslas. Per veiklą atskleidžiamas poveikis asmenybės formavimuisi.

29.1.3. Projekto pristatymas. Analizuojamos meninio projekto įgyvendinimo galimybės ir būdai tradicinėje (skaitmeninėje) erdvėje. Taikomos naujausios technologijos ir inovacijos, pasirenkamos ir suplanuojamos veiklų strategijos.

29.1.4. Teatras ir karjera. Diskutuoja ir įsivertina asmeninius, su teatro kūryba ar kultūra susijusius poreikius, galimą profesijos pasirinkimą.

29.2. Teatro elementai ir kūrybos priemonės.

29.2.1. Teatras – sintetinis menas. Susipažįstama su teatrinės kūrybos daugiasluoksniškumu, interpretaciniu polifoniškumu, meno šakų ir priemonių integracija spektakliuose, teatrinuose renginiuose. Išsiaiškinama, kas yra interaktyvus, performatyvus, intermedialus spektaklis.

29.2.2. Teatro kritikas. Aptariama kritiko profesija. Pasirinkę spektaklį, mokiniai rašo apie jį recenziją, esė, atsižvelgdami į įgytas teorines ir praktines žinias. Paliečia aktualias aplinkos apsaugos, atsakingo vartojimo temas.

29.2.3. Teatro asmenybių pristatymai. Mokiniam siūloma pasirinkti vieną kurį pasaulio teatro menininką ir pristatyti jo kūrybą pasirinktu būdu. Apibūdinti ir pakomentuoti asmenybės ir idėjos sąsajas.

29.3. Teatro raida ir įvairovė.

29.3.1. Teatras ir etninė kultūra. Pagal pasirinktą pavyzdį tyrinėjami etninės ir populiariosios kultūros bruožai šiuolaikiniame teatre, aiškinamasi, kaip naujosios technologijos paveikia spektaklį.

29.3.2. Nacionalinio teatro ištakos. Susipažįstama su nacionalinio teatro ištakomis, aptariami XIX a. pabaigos lietuviškieji vakarai, pirmasis spektaklis lietuvių kalba (A. Keturakio „Amerika pirtyje“), profesionalaus lietuvių teatro kūrimosi aplinkybės tarpukario Lietuvoje.

29.3.3. Teatras ir tautinė tapatybė. Susipažįstama su P. ir D. Mataičių „Folkloro teatru“ ir Jono Jurašo spektakliais sovietiniu laikotarpiu, aiškinamasi, kaip teatras prisidėjo prie nacionalinės savimones, tautinės rezistencijos okupacijos laikotarpiu.

29.3.4. Pilietinis teatras. Mokiniai dalijasi savo asmenine pilietinio teatro (spektaklio) patirtimi, diskutuoja apie tokio teatro poreikį ir poveikį asmenybės formavimuisi.

30. Mokymosi turinys. IV gimnazijos klasė.

30.1. Vaidyba ir režisūra.

30.1.1. Dokumentinis teatras. Susipažįstama su dokumentinio teatro forma bei istorija, palyginami Lietuvos ir užsienio pavyzdžiai.

30.1.2. Tyrimas – kūrybinio proceso dalis. Susipažįstama su tyrimo svarba (pvz., įrašomi interviu su asmenybėmis) dokumentiniame teatre, spektaklio kūrimo idėjomis, etapais ir priemonėmis.

30.1.3. Dokumentinio teatro pristatymas. Pasiruošiama pristatyti dokumentinį spektaklį ar jo fragmentą viešojoje (skaitmeninėje) erdvėje, pasidalijamos veiklos.

30.1.4. Kūrybinio proceso refleksija. Aptariama dokumentinio teatro kūrimo patirtis, bendradarbiavimo ir komunikavimo iššūkiai bendraujant su respondentais, kūrybine grupe, tobulinant ir ugdant asmenines savybes.

30.2. Teatro elementai ir priemonės.

30.2.1. Kūrimas ir įsivertinimas. Mokiniam pasiūloma dokumentuoti, analizuoti ir vertinti savo pačių kuriamus ir atliekamus darbus, meninius projektus. Aptariamas kūrybinio proceso dokumentavimas vaizdo ir garso medijomis.

30.2.2. Kūrybinė medžiaga. Sutarus sukurti vaizdinį ir (ar) skaitmeninį (filmo) grupės darbo metraštį, kaupiama (ir atrenkama) reikalinga galutiniam rezultatui medžiaga.

30.2.3. Viešinimas ir grįžtamasis ryšys. Aptariama, kokiais kanalais medžiaga bus viešinama, kokio grįžtamojo ryšio tikimasi. Apžvelgiamos ugdymo karjerai temos.

30.3. Teatro raida ir įvairovė.

30.3.1. Teatras ir technologijos. Pasitelkus pavyzdžius analizuojamas skaitmeninių, vaizdo ir garso technologijų naudojimas šiuolaikiniame teatre.

30.3.2. Intermedialus teatras. Pasitelkus pavyzdžius tyrinėjami teatro ir medijų ryšiai, šiuolaikinių medijų privalumai ir trūkumai dramos, šokio, skirtuose vaikams ar kt. spektakliuose.

30.3.3. Virtualus teatras. Aptariami skaitmeninių (nuotolinių) spektaklių ypatumai, mokiniai pristato pasirinktus pavyzdžius. Analizuojama stengiantis pažvelgti per mokymosi visą gyvenimą prizmę.

30.3.4. Teatras ir vertybės. Įvertinant sukaupią mokinių patirtį ir žinias, diskutuojama apie politinę, ekonominę, kultūrinę teatro meno reikšmę. Analizuojamos svarbiausios vertybės, idealai ir idėjos.

VI SKYRIUS

MOKINIŲ PASIEKIMŲ VERTINIMAS

31. Vertinimas teatro pamokose – vienas svarbiausių ugdymo(si) proceso aspektų, reikšmingas mokymo(si) pažangą ir kokybę skatinantis bei užtikrinantis veiksnys. Jis leidžia mokytojui stebėti ir kaupti informaciją apie mokinių pasiekimus, apibendrinti jų daromą pažangą, planuoti bei tobulinti tolesnį mokymo(si) procesą ir turinį. Teatro pamokose vertinami mokinių mokymo(si) procesas ir pasiekimai, o ne jų prigimtiniai gabumai. Per visą mokymo(si) laikotarpį taikomas formuojamasis vertinimas, jis mokinius motyvuoja, skatina siekti aukštesnių pasiekimų. Mokymosi laikotarpio (klasės, trimestro, pusmečio ar pan.) pradžioje rekomenduojama taikyti diagnostinio vertinimo užduotis, kurios vėliau padės stebėti kiekvieno mokinio daromą pažangą.

32. Mokinių pasiekimų lygių požymiai pateikiami klasių koncentrams ir aprašyti išskiriant keturis pasiekimų lygius: slenkstinis (1), patenkinamas (2), pagrindinis (3), aukštesnysis (4). Pasiekimų aprašai gali būti lanksčiai taikomi skirtingų gabumų mokinių vertinimui. Vertinant mokinių pasiekimus derėtų atsižvelgti į mokinių gebėjimus ir ankstesnį pasirengimą (anksčiau lankytas teatro pamokas ar teatro bei kitų meno būrelių lankymą; individualius gebėjimus bei poreikius), taip pat klasės sudėtį (socialinę, etninę ir religinę, vaikų su specialiaisiais poreikiais). Mokytojas privalo aptarti su mokiniais ir pasirinkti klasei tinkamus vertinimo kriterijus; svarbu, kad būtų vertinamos mokinių žinios ir supratimas, gebėjimai ir jų taikymas įvairiose teatro srityse veiklose – raiškoje, teatro supratimo ir teatrinių kontekstų vertinimo. Veiklų įvairovė skatina mokinius siekti aukštesnių pasiekimų skirtingose srityse, nepriklausomai nuo jų gabumų.

33. Vertinimas teatro pamokose – tai mokinio pasiekimų fiksavimas remiantis Programoje aprašytais pasiekimų lygių požymiais ir atsižvelgiant į asmeninę pažangą. Pasiekimų sričių aprašai skirti ne vien mokytojui vertinti, bet ir mokiniais įsivertinti. Remdamiesi aprašais mokiniai mokosi taikyti vertinimo kriterijus, objektyviai ir kritiškai įsivertinti žinias ir supratimą, pasiekimus, kūrybinę veiklą, geranoriškai ir etiškai vertinti klasės draugų pasiekimus. Atsižvelgiant į teatro dalyko pobūdį ir individualius mokinių gebėjimus privalu vertinti ne vien galutinį mokymo(si) rezultatą, bet ir patį mokymo(si) procesą, jo metu mokinio atskleidžiamus gebėjimus, kūrybines intencijas visose teatro dalyko srityse. Tokia vertinimo nuostata skatina mokinių motyvaciją, ugdo jų savimone ir savivertę, leidžia patirti teatrinės kūrybos ir teatro pažinimo džiaugsmą.

34. Vertinimas yra nuolatinis mokinio pasiekimų, daromos pažangos ir kitos mokymosi patirties stebėjimo ir apibendrinimo procesas. Remiantis vertinimo duomenimis numatoma tolesnė mokymo(si) eiga, skatinanti mokinio motyvaciją siekti aukštesnių pasiekimų, daryti pažangą. Programoje nurodyti pasiekimai kiekvienam koncentru yra kryptingos ugdymo gairės, padedančios mokytojui išaiškinti (o mokiniais suprasti) užduotis ir vertinimo kriterijus. Neatsiejama vertinimo dalimi yra mokinio įsivertinimas, žinių ir pasiekimų refleksija, klasės draugų pasiekimų geranoriškas

ir reiklus vertinimas. Pateikiant vertinimą akcentuojamos ne klaidos ar nesėkmės, o padaryta pažanga.

35. Pasiekimų vertinimas pradiniam ugdyme. Pradiniame ugdyme mokinių pasiekimai aprašomi trumpais komentarais ir aprašais. Mokytojas paaiškina mokiniui, ko jis išmoko, ko dar reikėtų pasimokyti. Pagal sutartus kriterijus mokiniai mokosi vertinti savo ir kitų žinias, supratimą ir gebėjimus.

36. Pasiekimų vertinimas pagrindiniame ugdyme. Pagrindiniame ugdyme teatro mokinių mokymosi pasiekimai vertinami pažymiais, daugiau dėmesio skiriant kaupiamajam vertinimui ir mokinio pažangos įsivertinimui, skatinant mokinių saviugdą, motyvaciją, stiprinant jų savivertę. Apibendrinamasis vertinimas atliekamas ugdymo laikotarpio (pusmečių ar trimestrų), ugdymo programos, ciklo, temos pabaigoje. Mokinių pasiekimai apibendrinami vertinant mokinio per nustatytą ugdymo laikotarpį padarytą pažangą, atsižvelgiant į Programoje aprašytus mokinių pasiekimų lygių požymius.

37. Pasiekimų vertinimas viduriniame ugdyme. Viduriniame ugdyme teatrą gali pasirinkti skirtingų gebėjimų mokiniai. Todėl pradėdant įgyvendinti Programą tikslingas diagnostinis vertinimas, skirtas išsiaiškinti mokinių gebėjimų ir žinių lygį. Pagal mokinių gebėjimų lygį, jų interesus ir teatrinę kompetenciją mokytojas su mokiniais gali koreguoti ir tikslinti Programos turinį. Įgyvendinant Programą taikomas formuojamasis vertinimas, kuris padeda mokiniams suprasti mokymosi tikslus ir uždavinius, kryptingai tobulėti teatro raiškos bei kūrybos, teatro supratimo ir vertinimo srityse. Mokytojas turėtų vertinti ne tik mokymosi rezultata, bet ir mokinių pastangas bei daromą pažangą siekiant užsibrėžtų mokymo(si) tikslų. Metų pabaigoje taikomas apibendrinamasis vertinimas. Ugdymo proceso metu mokiniai įtraukiami į vertinimą, skatinami įsivertinti daromą pažangą.

38. Pagrindiniame ir viduriniame ugdyme, kai mokinių pasiekimai vertinami pažymiais, jie siejami su pasiekimų lygiais: slenkstinis (1) lygis – 4, patenkinamas (2) lygis – 5–6, pagrindinis (3) lygis – 7–8, aukštesnysis (4) lygis – 9–10.

39. III ar (ir) IV gimnazijos klasėse mokiniai gali pasirinkti rengti brandos darbą.

VII SKYRIUS
MOKINIŲ PASIEKIMŲ LYGIŲ POŽYMAI PAGAL PASIEKIMŲ SRITIS

40. Lentelėse kiekvienam klasių koncentru pateikiami keturių lygių pasiekimų aprašai: slenkstinis, patenkinamas, pagrindinis, aukštesnysis. Pasiekimų lygių požymių lentelėse raidės ir skaičių junginyje (pavyzdžiui, A1.3) raide žymima pasiekimų sritis (A), pirmu skaičiumi (1) nurodomas pasiekimas, o antru skaičiumi (3) – pasiekimų lygis.

41. Pasiekimų lygių požymiai. 1–2 klasės:

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
1. Teatro raiška (A)			
Vaidina nesudėtingą etiudą grupėje, skatinamas reaguoja į sutartas aplinkybes, įvykį (A1.1).	Vaidina nesudėtingą etiudą poroje ar grupėje, judesiais arba mimika reaguodamas į sutartas aplinkybes, įvykį (A1.2).	Vaidina nesudėtingą etiudą poroje ir grupėje, mimika ir judesiais reaguodamas į sutartas aplinkybes, įvykį (A1.3).	Vaidina nesudėtingą etiudą vienas, poroje ir grupėje, perteikdamas reakcijas į sutartas aplinkybes bei įvykį mimika, judesiais ir balsu (A1.4).
Kuria trumpą etiudą grupėje, pasiūlo aplinkybę arba įvykį (A2.1).	Kuria nesudėtingą etiudą poroje ir (ar) grupėje, pasiūlo (sugalvoja) vieną, dvi aplinkybes, įvykį (A2.2).	Kuria nesudėtingą etiudą poroje ir grupėje pagal savo pasiūlytas (sugalvotas) aplinkybes, įvykį (A2.3).	Kuria nesudėtingą etiudą vienas, poroje ar grupėje pagal savo sugalvotas aplinkybes, įvykį; siūlo aplinkybes (įvykį) kitiems (A2.4).
Dalyvauja, atlikdamas pasiūlytą užduotį, pristatant nesudėtingą grupinį etiudą artimoje aplinkoje, bendraamžiams (A3.1).	Pristato nesudėtingą grupinį etiudą artimoje aplinkoje, bendraamžiams (A3.2).	Pristato nesudėtingą porinį ir grupinį etiudą artimoje aplinkoje, bendraamžiams (A3.2).	Pristato nesudėtingą individualų, porinį ir grupinį etiudą artimoje aplinkoje, bendraamžiams (A3.4).
Atsakydamas į klausimus nusako (vieną) savo teatrinės raiškos išpūdį, (vieną) pasiekimą (A4.1).	Atsakydamas į klausimus nusako savo teatrinės raiškos išpūdžius, įvardija vieną arba du pasiekimus (A4.2).	Nusako savo teatrinės raiškos išpūdžius, pasiekimus (A4.3).	Nusako ir išsamiai pakomentuoja savo teatrinės raiškos išpūdžius, pasiekimus (A4.4).
2. Teatro supratimas ir vertinimas (B)			
Padedamas pasako vieną, du labiausiai įsiminusių stebėto teatrinio	Išvardija kelis labiausiai įsiminusių stebėto teatrinio pavyzdžio elementus	Išvardija labiausiai įsiminusių stebėto teatrinio pavyzdžio elementus (pvz., personažus, scenografijos,	Išvardija labiausiai įsiminusių stebėto teatrinio pavyzdžio elementus,

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
pavyzdžio elementus (pvz., personažus) (B1.1).	(pvz., personažus, scenografijos detales) (B1.2).	kostiumų detales, objektus, dainą, šokį ir pan.) (B1.3).	juos pakomentuoja, randa jų sąsajas (B1.4).
Atsakydamas į klausimus pasako stebėto teatrinio pavyzdžio temą (B2.1).	Padedamas nusako stebėto teatrinio pavyzdžio temą (B2.2).	Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio temą (B2.3).	Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio temą, susieja su teatriniais elementais (B2.4).
Atsakydamas į klausimus pasako, kokį įspūdį sukėlė stebėtas teatrinis pavyzdys, vienas kuris pasirinktas personažas (B3.1).	Išsako kelis stebėto teatrinio pavyzdžio sukeltus įspūdžius, nurodo patikusius (nepatikusius) personažus (B3.2).	Išsako matyto teatrinio pavyzdžio sukeltus įspūdžius (pvz., patiko, nepatiko, sudomino, įtraukė, nuliūdino, privertė susimąstyti, pralinksmino, suteikė džiaugsmo ir pan.), aptaria personažus (B3.3).	Dalijasi stebėto teatrinio pavyzdžio įspūdžiais, juos komentuoja, aptaria personažų savybes, ryšius (B3.4).
3. Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas (C)			
Pagal sutartus kriterijus nurodo vieną, du teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje (C1.1).	Pagal sutartus kriterijus nurodo kelis teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje (C1.2).	Pagal sutartus kriterijus nurodo teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje (C1.3).	Nurodo teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje, paaiškina, kada ir kaip jie naudojami (C1.4).
Pagal pateiktus pavyzdžius nurodo vieną, du renginių, švenčių teatralizacijos elementus (C2.1).	Pagal pateiktus pavyzdžius nurodo kelis renginių, švenčių teatralizacijos elementus (C2.2).	Pagal pateiktus pavyzdžius nurodo renginių, švenčių teatralizacijos elementus (C2.3).	Nurodo renginių, švenčių teatralizacijos elementus, paaiškina, kada ir kaip jie naudojami (C2.4).
Minimaliai naudoja teatrinės raiškos elementus žaisdamas, mokydamasis (C3.1).	Panaudoja kai kuriuos teatrinės raiškos elementus žaisdamas, mokydamasis (C3.2).	Panaudoja teatrinės raiškos elementus žaisdamas, mokydamasis (C3.3).	Pritaiko pasirinktus teatrinės raiškos elementus mokydamasis, žaisdamas (C3.4).

42. Pasiekimų lygių požymiai. 3–4 klasės:

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
1. Teatro raiška (A)			
Vaidina trumpą etiudą ar personažą pagal sutartą temą ir aplinkybes, su pagalba išreiškdamas pojūčius kalba (arba judesiais, arba mimika) (A1.1).	Vaidina trumpą etiudą ar personažą pagal sutartą temą ir aplinkybes, išreiškia pojūčius kalba ir mimika (A1.2).	Vaidina trumpą etiudą ir personažą pagal sutartą temą ir aplinkybes, išreiškdamas pojūčius kalba, mimika, judesiais (A1.3).	Vaidina trumpą etiudą (personažą) pagal sutartą temą ir aplinkybes, pasitelkdamas tinkamas raiškos (kalbą, mimiką, judesius) priemones

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
			(A1.4).
Su pagalba kuria trumpą etiudą arba personažą, pasirenka vieną iš pasiūlytų raiškos priemonių (A2.1).	Kuria trumpą etiudą arba personažą pagal savo pasiūlytą temą, pasirenka vieną, dvi teatrinės raiškos priemones (scenografijos, kostiumo detales) (A2.2).	Kuria trumpą etiudą ir personažą pagal savo pasiūlytą temą, pasirenka teatrinės raiškos priemones (scenografijos, kostiumo, grimo detales) (A2.3).	Kuria trumpą etiudą ir personažą pagal savo sugalvotą temą, atsirenka ir savarankiškai pritaiko teatrinės raiškos priemones (A2.4).
Parodo su pagalba sukurtą trumpą etiudą arba personažą klasės aplinkoje (A3.1).	Parodo savo sugalvotą ir su pagalba sukurtą trumpą etiudą arba personažą klasės aplinkoje (A3.2).	Parodo savo sugalvotą (sukurtą) trumpą etiudą (personažą) klasės aplinkoje (A3.3).	Parodo klasės aplinkoje savo sugalvotą (sukurtą) trumpą etiudą (personažą), pritaikydamas savarankiškai pasirinktas raiškos priemones (A3.4).
Pasako vieną, du teatrinės raiškos pasiekimus (A4.1).	Pasako kelis teatrinės raiškos pasiekimus (A4.2).	Aptaria teatrinės raiškos pasiekimus (A4.3).	Aptaria ir į(si)vertina teatrinės raiškos pasiekimus (A4.4).
2. Teatro supratimas ir vertinimas (B)			
Su pagalba išskiria vieną, dvi stebėto teatrinio pavyzdžio teatrinės raiškos priemones (pvz., kalbą, dainavimą) (B1.1).	Išskiria kelias svarbiausias stebėto teatrinio pavyzdžio teatrinės raiškos priemones (pvz., kalbą, šokį, dainavimą ir pan.) (B1.2).	Išskiria stebėto teatrinio pavyzdžio teatrinės raiškos priemones (pvz., kalbą, judesius, dainavimą, šokį, šviesas, vaizdus ir pan.) (B1.3).	Išskiria ir apibūdina stebėto teatrinio pavyzdžio teatrinės raiškos priemones (B1.4).
Su pagalba, atsakydamas į klausimus, pasako stebėto teatrinio pavyzdžio mintį (idėją) (B2.1).	Padedamas nusako stebėto teatrinio pavyzdžio mintį (idėją) (B2.2).	Išskiria svarbiausią stebėto teatrinio pavyzdžio mintį (idėją) (B2.3).	Išskiria ir pakomentuoja stebėto teatrinio pavyzdžio mintį (idėją) (B2.4).
Su pagalba pasako stebėto teatrinio pavyzdžio nuotaiką, išvardija vieną, dvi sukeltas emocijas (B3.1).	Pasako stebėto teatrinio pavyzdžio nuotaiką, išvardija kelias sukeltas emocijas (B3.2).	Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio nuotaiką, sukeltas emocijas ir paaiškina, kas jas sukėlė (pvz., raiškos priemonės, personažai ir jų santykiai, personažų savybės, elgesys ir pan.) (B3.3).	Išsamiai apibūdina stebėto teatrinio pavyzdžio nuotaiką, sukeltas emocijas, paaiškina, susiedamas su raiškos priemonėmis, kas ir kodėl jas sukėlė (B3.4).
3. Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas (C)			

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
Pagal sutartus kriterijus ir remdamasis mokytojo pateiktais pavyzdžiais kalba apie teatrinis reiškinius, žiūrovų elgesį juose (C1.1).	Pagal sutartus kriterijus išvardija matytus teatrinis reiškinius, nurodo vieną, du žiūrovų elgesio teatralizuotuose renginiuose pavyzdžius (C1.2).	Pagal sutartus kriterijus nusako matytus teatrinis reiškinius, žiūrovų elgesį teatralizuotuose renginiuose (C1.3).	Pagal sutartus kriterijus apibūdina matytus teatrinis reiškinius, pakomentuoja žiūrovų elgesį teatralizuotuose renginiuose, pateikia pavyzdžių (C1.4).
Pagal sutartus kriterijus ir remdamasis mokytojo pateiktais pavyzdžiais išskiria vieną, du teatrinų renginių, švenčių teatralizacijos elementus (C2.1).	Pagal sutartus kriterijus išskiria kelis būdingiausias teatrinų renginių, švenčių teatralizacijos elementus (C2.2).	Pagal sutartus kriterijus išskiria būdingiausias teatrinų renginių, švenčių teatralizacijos elementus (C2.3).	Pagal sutartus kriterijus išskiria ir nusako būdingiausias teatrinų renginių, švenčių teatralizacijos elementus, pateikia pavyzdžių (C2.4).
Su pagalba išsako teatro įspūdžius, geba pasitelkti vieną ar du teatro elementus mokymasis arba laisvalaikiu (C3.1).	Išsako teatro įspūdžius, pasitelkia kelis teatro elementus mokymasis, laisvalaikiu (C3.2).	Išsako teatro įspūdžius, pasirenka teatro elementus mokymasis, laisvalaikiu (C3.3).	Nupasakoja teatro įspūdžius, pasirenka ir pasitelkia labiausiai tinkamus teatro elementus mokymasis, laisvalaikiu (C3.4).

43. Pasiekimų lygių požymiai. 5–6 klasės:

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
1. Teatro raiška (A)			
Vaidina nedidelės apimties ištisinį veiksma, pagal nurodymus derindamas savo vaidybą prie partnerių arba kintančių aplinkybių (A1.1).	Vaidina nedidelės apimties ištisinį veiksma, derindamas savo vaidybą prie partnerių ir kintančių aplinkybių (A1.2).	Vaidina nedidelės apimties ištisinį veiksma derindamas savo vaidybą prie partnerių, improvizuodamas keičiantis aplinkybėms (A1.3).	Vaidina nedidelės apimties ištisinį veiksma derindamas savo vaidybą prie partnerių; laisvai improvizuoja elgesį, pojūčius bei reakcijas keičiantis aplinkybėms (A1.4).
Su pagalba (atsižvelgdamas) į draugų darbus komponuoja nedidelės apimties ištisinio veiksmo dramaturgija, pasirenka vieną, dvi teatrinės raiškos priemones (A2.1).	Komponuoja nedidelės apimties ištisinio veiksmo dramaturgija, pasirenka kelias teatrinės raiškos priemones (A2.2).	Komponuoja nedidelės apimties ištisinio veiksmo dramaturgija pagal pasirinktą temą ar kūrinį ir pasirenka teatrinės raiškos priemones (pvz., scenografijos, kostiumo detales, muziką) (A2.3).	Komponuoja nedidelės apimties ištisinio veiksmo dramaturgija pagal pasirinktą temą (kūrinį, atsirenka ir taiko tinkamiausias teatrinės raiškos priemones (A2.4).

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
Parodo nesudėtingą teatrinės raiškos rezultatą, dalyvauja pristatyme atlikdamas mokytojo paskirtą veiklą (A3.1).	Parodo nesudėtingą raiškos rezultatą; dalyvauja pristatyme, pasirinkdamas iš mokytojo pasiūlytų veiklų (A3.2).	Parodo teatrinės raiškos rezultatus klasės, mokyklos bendruomenės aplinkoje (A3.3).	Parodo savo teatrinės raiškos rezultatus ir vaidindamas (režisuodamas) dalyvauja grupės teatrinės raiškos pristatymuose klasės, mokyklos bendruomenės aplinkoje (A3.4).
Padedamas pasako teatrinės raiškos pasiekimą, numato tolesnį ugdymosi tikslą (A4.1).	Pasako vieną (du) teatrinės raiškos pasiekimus, nusako tolesnį ugdymosi tikslą (A4.2).	Išvardija teatrinės raiškos pasiekimus, išsikelia tolesnius ugdymosi tikslus (A4.3).	Apmąsto ir į(si)vardija teatrinės raiškos pasiekimus, išsikelia tolesnius teatrinio ugdymosi tikslus (A4.4).
2. Teatro supratimas ir vertinimas (B)			
Trumpai (glaustai) nusako matyto teatrinio pavyzdžio (spektaklio) vieną kurį sandą: aktorių vaidybą arba scenografiją, arba muziką (B1.1).	Apibūdina matyto teatrinio pavyzdžio (spektaklio) aktorių vaidybą arba scenografiją, arba muziką (B1.2).	Apibūdina matyto teatrinio pavyzdžio (spektaklio) aktorių vaidybą, scenografiją, muziką (B1.3).	Apibūdina ir susieja su istorija (turiniu) matyto teatrinio pavyzdžio (spektaklio) aktorių vaidybą, scenografiją, muziką (B1.4).
Padedamas pasako, ar suprato teatrinį kūrinį (B2.1).	Padedamas pasako, kaip suprato matytą teatrinį kūrinį (B2.2).	Papasakoja, kaip suprato matytą teatrinį kūrinį (B2.3).	Papasakoja, kaip suprato matytą teatrinį kūrinį, pakomentuoja, kodėl taip suprato (B2.4).
Pasako vieną, du patikusius ir (ar) nepatikusius stebėto teatrinio pavyzdžio (kūrinio) bruožus, padedamas nusako jų poveikį sau (B3.1).	Išvardija kelis patikusius ir nepatikusius stebėto teatrinio pavyzdžio (kūrinio) bruožus, pasako jų poveikį sau (B3.2).	Aptaria patikusius ir nepatikusius stebėto teatrinio pavyzdžio (kūrinio) bruožus, įvardija jų poveikį sau (B3.3).	Išskiria ir aptaria patikusius ir nepatikusius stebėto teatrinio pavyzdžio (kūrinio) bruožus, pakomentuoja jų poveikį sau (B3.4).
3. Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas (C)			
Pagal pateiktus pavyzdžius su pagalba išskiria po vieną tradicinę ir netradicinę teatro formą, nurodo vieną teatralizuotą renginį (C1.1).	Pagal pateiktus pavyzdžius atskiria kelias tradicines ir netradicines teatro formas, teatralizuotus renginius, jų žiūrovus (C1.2).	Pagal pateiktus pavyzdžius atskiria tradicines ir netradicines teatro formas, teatralizuotus renginius, jų žiūrovus (C1.3).	Pagal pateiktus pavyzdžius atskiria ir apibūdina tradicines ir netradicines teatro formas, teatralizuotus renginius, jų žiūrovus (C1.4).

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
Remdamasis pavyzdžiais pasako vieną (du) profesionalaus ir mėgėjų (liaudies) teatro bruožus (pasitelkiami ir vietos – miesto, regiono teatriniai pavyzdžiai) (C2.1).	Pagal pateiktus pavyzdžius nusako kelis profesionalaus ir mėgėjų (liaudies) teatro bruožus (pasitelkiami ir vietos – miesto, regiono teatriniai pavyzdžiai) (C2.2).	Pagal pateiktus pavyzdžius nusako profesionalaus ir mėgėjų (liaudies) teatro bruožus (pasitelkiami ir vietos – miesto, regiono teatriniai, etninės kultūros teatralizuoti pavyzdžiai) (C2.3).	Nusako profesionalaus ir mėgėjų (liaudies) teatro bruožus, pateikia ir pakomentuoja asmeninius pavyzdžius (pasitelkiami ir vietos – miesto, regiono teatriniai pavyzdžiai) (C2.4).
Su pagalba kalba apie teatro poveikį, taiko vieną teatro elementą mokydamasis, laisvalaikiu (C3.1).	Išsako teatro poveikį, taiko kelis (kai kuriuos) teatro elementus mokydamasis, laisvalaikiu (C3.2).	Paaškina teatro poveikį, taiko teatro elementus mokydamasis, laisvalaikiu (C3.3).	Paaškina ir įvertina teatro poveikį, pasirenka ir taiko teatro elementus mokydamasis, laisvalaikiu (C3.4).

44. Pasiekimų lygių požymiai. 7–8 klasės:

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
1. Teatro raiška (A)			
Kuria nesudėtingą vaidmenį, remdamasis nurodymais atsižvelgia į ištisinį veiksma, personažo charakterį; keičiantis aplinkybėms ir situacijoms atlieka nurodytus veiksmus (A1.1).	Kuria nesudėtingą vaidmenį, atsižvelgdamas į ištisinį veiksma ir personažo charakterį; keičiantis aplinkybėms ir situacijoms atlieka pasiūlytus veiksmus (A1.2).	Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į ištisinį veiksma ir personažo charakterį; tikslingai ir išradingai veikia keičiantis aplinkybėms ir situacijoms (A1.3).	Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į ištisinį veiksma ir personažo charakterį; eksperimentuoja ir improvizuoja veikdamas keičiantis aplinkybėms, situacijoms (A1.4).
Padedamas įgyvendina nesudėtingą teatrinį sumanymą pagal sutartą (pasirinktą) temą, kūrinį: su pagalba paskirsto vaidmenis, pasitelkia pasiūlytas priemones (A2.1).	Įgyvendina nesudėtingą teatrinį sumanymą pagal sutartą (pasirinktą) temą, kūrinį: paskirsto vaidmenis, pasirenka patartas priemones (A2.2).	Įgyvendina teatrinį sumanymą pagal sutartą (pasirinktą) temą, kūrinį: paskirsto vaidmenis, pasirenka rekvizitą, skaitmenines garso ir (ar) vaizdo priemones (A2.3).	Įgyvendina teatrinį sumanymą pagal sutartą temą, kūrinį; eksperimentuoja paskirstydamas vaidmenis, pasirinkdamas ir išradingai panaudodamas natūralias ir skaitmenines garso (vaizdo) priemones (A2.4).

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
Pristato nesudėtingą įgyvendintą teatrinį sumanymą, atlikdamas paskirtą užduotį (pvz., išplatina informacinę medžiagą) (A3.1).	Pristato nesudėtingą įgyvendintą sumanymą atlikdamas pasirinktą užduotį (pvz., parengia muzikinį (garsinį) takelį) (A3.2).	Pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pasirinktai auditorijai, parengia informacinę medžiagą (A3.3).	Pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pasirinktai auditorijai, parengdamas originalią informacinę medžiagą, paskirstydamas užduotis kitiems grupės nariams (A3.4).
Padedamas išsako savo teatrinis pasiekimus, nurodo vieną kurią sėkmingiausią sritį (A4.1).	Išsako savo teatrinis pasiekimus, nurodo kelias sėkmingiausias sritis (A4.2).	Apibūdina savo teatrinis pasiekimus, nurodo sėkmingiausias sritis (A4.3).	Apibūdina ir pakomentuoja savo teatrinis pasiekimus, aptaria ir į(si)vertina sėkmingiausias sritis (A4.4).
2. Teatro supratimas ir vertinimas (B)			
Padedamas nusako vieno stebėto teatrinio pavyzdžio formą ir žanrą (B1.1).	Atskiria ir palygina dviejų stebėtų teatrinis kūrinis formas ir žanrus (B1.2).	Skiria ir palygina stebėtų teatrinis pavyzdžių formas ir žanrus (B1.3).	Skiria, lygina ir nusako stebėtų teatrinis pavyzdžių formas ir žanrus (B1.4).
Remdamasis kitų įžvalgomis pasako vieną, dvi savitas stebėto teatrinio pavyzdžio priemones, nurodo jų prasmę (B2.1).	Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio kelias savitas menines priemones, jų kuriamą prasmę (B2.2).	Aptaria stebėto teatrinio pavyzdžio meninių priemonių savitumą ir jų kuriamą prasmę (B2.3).	Apibūdina stebėto teatrinio pavyzdžio meninių priemonių savitumą, jas pakomentuoja ir susieja su jų kuriama prasme (B2.4).
Remdamasis kitų svarstymais vertina stebėto teatrinio pavyzdžio vieną kurį raiškos būdą, problemą (B3.1).	Su pagalba vertina stebėto teatrinio pavyzdžio raiškos būdus, svarstomas problemas ir vertybes (B3.2).	Vertina stebėto teatrinio pavyzdžio raiškos būdus, svarstomas problemas ir vertybes (B3.3).	Vertina teatrinio pavyzdžio būdus, svarstomas problemas ir vertybes, argumentuoja savo vertinimus (B3.4).
3. Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas (C)			
Su pagalba lygina po vieną pateiktą klasikini ir šiuolaikinį teatro pavyzdį, pasako, kuo skiriasi jų žiūrovai (C1.1).	Palygina vieną klasikinio ir vieną šiuolaikinio teatro pavyzdžius, nusako žiūrovo vaidmenį juose (C1.2).	Palygina klasikinio ir šiuolaikinio teatro pavyzdžius, aptaria žiūrovo vaidmenį juose (C1.3).	Palygina ir pakomentuoja klasikinio ir šiuolaikinio teatro pavyzdžius, atskiria ir apibūdina žiūrovo vaidmenį juose (C1.4).

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
Iš pateiktų pavyzdžių atskiria vieną istorinę teatro formą, pasako vieną svarbiausią kūrėją (C2.1).	Iš pateiktų pavyzdžių atskiria (nurodo) vieną, dvi istorines teatro formas, pasako kelis svarbiausius kūrėjus (C2.2).	Iš pateiktų pavyzdžių atskiria istorines teatro formas, išvardija svarbiausius kūrėjus (C2.3).	Atskiria ir apibūdina istorines teatro formas, išvardija ir nusako svarbiausius kūrėjus (C2.4).
Su pagalba išskiria vieną, du teatrinius pomėgius ar poreikius, pasako apie teatro raiškos ir pažinimo svarbą mokantis, kasdienėse veiklose (C3.1).	Išskiria keletą asmeninių teatrinių poreikių ir pomėgių, nusako teatro raiškos ir pažinimo svarbą mokantis, kasdienėse veiklose (C3.2).	Išskiria asmeninius teatrinius poreikius ir pomėgius, susieja su teatro raiškos ir pažinimo svarba mokantis, kasdienėse veiklose (C3.3).	Išskiria ir pakomentuoja asmeninius teatrinius poreikius ir pomėgius, susieja juos su teatro raiškos ir pažinimo svarba mokantis, kasdienėse veiklose (C3.4).

45. Pasiekimų lygių požymiai. 9–10 ir I–II gimnazijos klasės:

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
1. Teatro raiška (A)			
Kuria vaidmenį, pagal nurodymus atsižvelgdamas į teatrinio kūrinio (sumanymo) formą, stilistinę visumą (A1.1).	Pasiūlius ir nukreipus kuria vaidmenį atsižvelgdamas į teatrinio kūrinio (sumanymo) formą, stilistinę visumą (A1.2).	Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į teatrinio kūrinio (sumanymo) formą, stilistinę visumą (A1.3).	Kuria vaidmenį, derindamas savo vaidybinius, improvizacinius (muzikinius, vokalinius, kūno raiškos) gebėjimus prie teatrinio kūrinio (sumanymo) formos, stilistinės visumos (A1.4).
Įgyvendina savo režisūrinį sumanymą pagal pasiūlytą teatrinę formą, priemones (A2.1).	Įgyvendina savo režisūrinį sumanymą, pasirinkdamas iš pasiūlytų teatrinių formų ar priemonių (A2.2).	Įgyvendina savo režisūrinį sumanymą, pasirinkdamas teatrinę formą ir priemones (A2.3).	Įgyvendina savo režisūrinį sumanymą, pasirinkdamas (sukurdamas) originalią teatrinę formą ir derindamas prie jos tinkamas priemones (A2.4).
Prisideda prie kitų įgyvendinto teatrinio sumanymo pristatymo, atlikdamas paskirtą užduotį ar veiklą (A3.1).	Atsižvelgdamas į patarimus organizuoja ir pristato įgyvendintą (nesudėtingą) teatrinį sumanymą pasirinktoje erdvėje arba dalyvauja	Organizuoja ir pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pasirinktoje viešojoje (skaitmeninėje) erdvėje (A3.3).	Organizuoja ir pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pasirinktoje viešojoje (skaitmeninėje) erdvėje; sutelkia pristatymui grupės draugus, paskirsto jiems užduotis (A3.4).

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
	kitų pristatymuose pasirinkdamas sau tinkamiausią veiklą (A3.2).		
Nusako savo teatrinis polinkius bei poreikius, asmeninio tobulėjimo tikslą (A4.1).	Į(si)vertina savo asmeninius polinkius bei poreikius, išvardija kelis asmeninio tobulėjimo tikslus (A4.2).	Analizuoja ir įsivertina savo teatrinis polinkius bei poreikius, išvardija asmeninio tobulėjimo tikslus (A4.3).	Analizuoja ir pasitelkdamas pavyzdžius pakomentuoja savo teatrinis polinkius bei poreikius; išvardija ir pagrindžia asmeninio tobulėjimo tikslus (A4.4).
2. Teatro supratimas ir vertinimas (B)			
Komentuoja vieną kurį matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinį sprendimą (B1.1).	Pakomentuoja kai kuriuos matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinis sprendimus (B1.2).	Komentuoja matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinis sprendimus (B1.3).	Komentuoja ir parinktais pavyzdžiais iliustruoja matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinis sprendimus (B1.4).
Kalba apie režisūrinį sprendimą, turinį ir meninę visumą atsakydamas į užduodamus klausimus (B2.1).	Nusako režisūrinį sprendimą, su pagalba susieja jį su turiniu, menine visuma (B2.2).	Apibūdina matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinį sprendimą, susieja jį su turiniu, menine visuma (B2.3).	Apibūdina ir pakomentuoja, išskirdamas teatrinės raiškos priemones bei elementus, režisūrinį matyto teatrinio pavyzdžio sprendimą, turinį ir meninę visumą (B2.4).
Remdamasis kitų įžvalgomis prisideda prie diskusijos apie stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą ir meninę vertę (B3.1).	Su pagalba diskutuoja apie stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą ir meninę vertę (B3.2).	Diskutuoja apie stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą ir meninę vertę (B3.3).	Diskutuoja ir vertina stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą, aptaria meninę, sociokultūrinę vertę (B3.4).
3. Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas (C)			
Apibūdina vieną, dvi teatro profesijas, įvardija jų bei žiūrovų reikšmę (indėlių) teatro kūrimo procese (C1.1).	Apibūdina pasirinktas kelias teatro profesijas, nusako jų bei žiūrovų reikšmę teatro kūrimo procese (C1.2).	Apibūdina teatro profesijas ir paaiškina jų bei žiūrovų reikšmę (indėlių) teatro kūrimo procese (C1.3).	Apibūdina ir pakomentuoja teatro profesijas, paaiškina ir palygina jų bei žiūrovų reikšmę (indėlių) teatro kūrimo procese (C1.4).
Pagal pateiktus (matytus) pavyzdžius nurodo vieną iš svarbiausių	Pagal pateiktus (matytus) pavyzdžius išskiria du svarbiausius šiuolaikinius	Pagal pateiktus (matytus) pavyzdžius išskiria ir apibūdina svarbiausius	Pagal pateiktus (matytus) pavyzdžius išskiria, apibūdina ir palygina svarbiausius šiuolaikinius Lietuvos

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
šiuolaikinio Lietuvos teatro kūrėjų arba kūrinių, nusako jį (C2.1).	Lietuvos teatro kūrėjus (kūrinius), juos nusako (C2.2).	šiuolaikinius Lietuvos teatro kūrėjus ir (arba) kūrinius (C2.3).	teatro kūrėjus ir (arba) kūrinius (C2.4).
Padedamas nusako estetinę ir kultūrinę teatro svarbą, teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui (C3.1).	Nusako estetinę ir kultūrinę teatro svarbą, teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui (C3.2).	Įvertina estetinę ir kultūrinę teatro svarbą, teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui (C3.3).	Įvertina ir pakomentuoja estetinę ir kultūrinę teatro svarbą, aptaria teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui (C3.4).

46. Pasiekimų lygių požymiai. III–IV gimnazijos klasės:

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
1. Teatro raiška (A)			
Kuria vaidmenį, vykdydamas konkrečius įgyvendinamo meninio projekto vadovo nurodymus (A1.1).	Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į patarimus bei nurodymus apie meninio projekto uždavinius ir tikslą, meninį sprendimą, idėją, problemą (A1.2).	Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į meninio projekto uždavinius ir tikslą (-us), meninį sprendimą, idėją, problemą (A1.3).	Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į meninio projekto uždavinius ir tikslą (-us), siūlydamas originalius sprendimus idėjai, problemai įgyvendinti (A1.4).
Įgyvendina meninį projektą, pasitelkdamas pasiūlytas tradicines ir (arba) netradicines teatrinės raiškos priemones (A2.1).	Įgyvendina meninį projektą, pasirinkdamas iš pasiūlytų tradicinių ir (arba) netradicinių teatrinės raiškos priemonių (A2.2).	Įgyvendina meninį projektą, pasirinkdamas tradicines ir (arba) netradicines (skaitmenines) teatrinės raiškos priemones (A2.3).	Įgyvendina meninį projektą, originaliai ir kūrybingai derindamas tradicines teatrinės raiškos priemones ir eksperimentuodamas su netradicinėmis (skaitmeninėmis) priemonėmis (A2.4).
Prisideda prie meninio projekto įgyvendinimo ir aptarimo atlikdamas paskirtą užduotį ar veiklą (A3.1).	Padedamas įgyvendina meninį projektą, organizuoja jo viešą pristatymą ir aptarimą arba dalyvauja tokio projekto pristatyme pasirinkdamas sau tinkamiausią veiklą (A3.2).	Pristato įgyvendintą meninį projektą pasirinktoje viešojoje (ir arba) skaitmeninėje erdvėje; organizuoja jo aptarimą (A3.3).	Organizuoja savarankiškai įgyvendinto meninio projekto pristatymą pasirinktoje viešojoje (ir arba) skaitmeninėje erdvėje; įtraukia klasės draugus ar bendraamžius į jo viešą aptarimą (A3.4).

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
Nusako teatrinę patirtį bei poreikius, nurodo jos svarbą dalyvaujant kultūriniame gyvenime (A4.1).	Apibūdina savo teatrinę patirtį bei poreikius, nusako jos svarbą dalyvaujant kultūriniame gyvenime (A4.2).	Analizuoja ir įsivertina teatrinę patirtį bei poreikius, nurodo jų įtaką ir svarbą dalyvaujant kultūriniame gyvenime, renkantis tolesnes studijas ar profesiją (A4.3).	Analizuoja ir įsivertina teatrinę patirtį bei poreikius, apibūdina ir pagrindžia jų įtaką dalyvaujant kultūriniame gyvenime, svarsto apie jų svarbą renkantis tolesnes studijas ar profesiją (A4.4).
2. Teatro supratimas ir vertinimas (B)			
Padedamas išvardija matyto teatrinio pavyzdžio raiškos priemones bei elementus, įvardija vieną, du stilistinius jų bruožus (B1.1).	Išvardija matyto teatrinio pavyzdžio raiškos priemones bei elementus, nurodo stilistinį kai kurių jų savitumą (B1.2).	Analizuoja matyto teatrinio pavyzdžio raiškos priemones bei elementus, nusako jų stilistinį savitumą (B1.3).	Analizuoja matyto teatrinio pavyzdžio raiškos priemones bei elementus, išskiria ir apibūdina jų stilistinį savitumą, susieja jį su menininko kūrybinio braižu (B1.4).
Atsakydamas į klausimus nusako matyto teatrinio pavyzdžio idėją bei problematiką, meninę formą bei kalbą (B2.1).	Nusako matyto teatrinio pavyzdžio idėją bei problematiką, nurodo kai kuriuos jo meninės formos, kalbos ypatumus (B2.2).	Interpretuoja matytą teatrinį pavyzdį aptardamas jo idėją bei problematiką, meninės formos bei kalbos ypatumus (B2.3).	Interpretuodamas matyto teatrinio pavyzdžio idėją bei problematiką apibūdina ir pakomentuoja jo meninės formos bei kalbos ypatumus, susieja juos su konkrečiu teatru, menininko kūryba (B2.4).
Pagal pateiktus kriterijus ir remdamasis kitų išvalgomis nurodo matyto teatrinio pavyzdžio novatoriškumą ir aktualumą (B3.1).	Pagal pateiktus kriterijus išvardija kai kuriuos matyto teatrinio pavyzdžio novatoriškus bruožus, pasako aktualią temą, formą ar priemones (B3.2).	Diskutuoja apie matyto teatrinio pavyzdžio novatoriškumą (tradiciskumą), pasirinktos temos, formos ir priemonių aktualumą (neaktualumą) sau, šiuolaikiniam žiūrovui (B3.3).	Diskutuoja ir vertina stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą, aptaria meninę, sociokultūrinę vertę (B3.4).
3. Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas (C)			
Pagal pateiktus kriterijus analizuoja pateiktą (pasirinktą) teatrinį pavyzdį ir nurodo jame naudojamus etninius arba populiariosios kultūros bei	Analizuoja pateiktą (pasirinktą) teatrinį pavyzdį išskirdamas kai kuriuos jame naudojamus etninius, populiariosios kultūros ar kitų kultūrų	Analizuoja pateiktą (pasirinktą) teatrinį pavyzdį išskirdamas jame naudojamus etninius, populiariosios kultūros, kitų kultūrų elementus;	Analizuoja pateiktą (pasirinktą) teatrinį pavyzdį nusakydamas, kaip ir kodėl jame naudojami etninės, populiariosios ar kitų kultūrų

Slenkstinis (1)	Patenkinamas (2)	Pagrindinis (3)	Aukštesnysis (4)
skaitmeninių technologijų elementus (C1.1).	elementus, išvardija pasitelktas skaitmenines technologijas (C1.2).	nusako sąsajas su kitais menais, skaitmeninėmis technologijomis (C1.3).	elementai, pagrindžia sąsajas su kitais menais, skaitmeninėmis technologijomis (C1.4).
Pagal pateiktus pavyzdžius ir kriterijus apibūdina vieną kurį (pvz., XIX a. pabaiga, tarpukario, sovietinio laikotarpio) teatro raidos etapą ir susieja jį su tautinės savimonės, pilietinio sąmoningumo ugdymu (C2.1).	Pagal pateiktus pavyzdžius ir kriterijus nurodo kelis nacionalinio teatro raidos etapus, pakomentuoja teatro reikšmę tautinės savimonės, pilietinio sąmoningumo ugdymui (C2.2).	Apibūdina svarbiausius nacionalinio teatro raidos etapus, nusako teatro reikšmę bei įtaką tautinės savimonės, pilietinio sąmoningumo ugdymui (C2.3).	Išvardija ir apibūdina svarbiausius nacionalinio teatro raidos bruožus, pateikia pavyzdžių ir pakomentuoja teatro reikšmę bei įtaką tautinės savimonės, pilietinio sąmoningumo ugdymui (C2.4).
Išsako teatrinės patirties reikšmę bei poveikį asmeninei brandai, dalyvaujant kultūriniame ar socialiniame mokyklos, bendruomenės gyvenime (C3.1).	Apibūdina teatrinės patirties reikšmę bei poveikį asmeninei brandai, dalyvaujant kultūriniame ar socialiniame mokyklos, bendruomenės gyvenime (C3.2).	Įsivertina teatrinės patirties reikšmę bei poveikį asmeninei brandai, dalyvaujant kultūriniame ir (ar) socialiniame mokyklos, bendruomenės gyvenime (C3.3).	Įsivertina ir pavyzdžiais pagrindžia teatrinės patirties reikšmę bei poveikį asmeninei brandai, dalyvaujant kultūriniame ir socialiniame mokyklos, bendruomenės gyvenime (C3.4).